

MECSEKI Ércbányász

VILÁG PROLETÁRIJAL, EGYESÜLJETEK

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XX. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1983. JÚNIUS 1.

Az eredményesség záloga: Az egészséges üzemi összhang

A Központi Bizottság határozatának szellemében

Május tizedikén a vállalati pártbizottság kibővített ülését tartott. A tanácskozás célja az MSZMP Központi Bizottsága áprilisi ülésén hozott határozatainak megvitatása, értékelése — és ennek szellemében — a vállalati és üzemi szintű feladatok meghatározása volt. A tanácskozáson részt vettek a vállalat és az üzemek gazdasági és társadalmi vezetői is.

Kovács István, a vállalati pártbizottság titkára beszámolója elején leszögezte:

— Feladatunk az, hogy a határozatokat megismerve, véleményeinket egységesítve e fórumon szabjuk meg legfontosabb teendőinket.

A KB határozatait ismeretve szólt arról, hogy ma már nincs olyan belpolitikai kérdés, amely ne kapcsolódna a nemzetközi helyzethez. „Feladatunk, hogy aktív munkával segítsük a béke ügyét és a magunk erejével járuljunk hozzá a katonai egyensúly megtartásához.”

A belpolitikai kérdések kapcsán részletesen szólt az ifjúság problémáiról, hiszen vállalatunk dolgozóinak jelentős része fiatal.

A szocialista demokratizmus kérdésében kitért a bürokráciára is. „Nem a fórumok, a jegyzőkönyvek számát kell szaporítani. A tettek oldaláról kell a kérdést közelíteni” — mondotta.

A gazdasági építómunkát értékelve részletesen beszélt vállalatunk eredményeiről, gondjairól. „A vártól nehezebb gazdasági körülmények nemcsak országosan, de nálunk a vállalatnál is éreztetik hatásukat. Problémáink megoldásánál saját magunkra vagyunk utalva. Munkánkat a tervszerűség, a hatékonyabb gazdálkodás kell, hogy jellemezze.”

Hatékonyabban, gazdaságosabban

A vállalati pártbizottság állásfoglalása

Az ideológiai kérdésekről szólva Kovács István a propaganda és az agitációs munka szerepét, a párttagok felelősségét emelte ki.

Az előterjesztést követően vitára került sor. Először Szomolányi Gyula vezérigazgató-helyettes fűzött kiegészítést a vállalat gazdasági munkájához.

Részletesen értékelte a bányüzemek ez évi munkáját. „A meglévő problémák ellenére optimisták lehetünk a tervteljesítést illetően. A III. sz. bányüzem, amely igen jól indult, várhatóan túlteljesíti féléves tervét, a IV. sz. bányüzem pedig az utóbbi hetek eredményeit ismerve minden bizonnyal behozza lemaradását.”

Sok függ a bányüzemektől, de a külszíni üzemek is sokat tehetnek a vállalatért, különösen a költség-gazdálkodás területén.

A vezérigazgató-helyettes is foglalkozott a fiatalok, az ifjúság helyzetével.

— Minden területen fokozottabban oda kell figyelni a generációváltásra — mondotta.

Felszólalásában főleg a fiatalok problémáiról beszélt Varju Sándorné, a Szolgálató üzem könyvelője. „Differenciálnunk kell aszerint, hogy mit várunk a tanuló ifjúságtól, és mit a dolgozó ifjúságtól” — mondotta.

Böhm Tibor vezérigazgató-helyettes a nagy értékű leköltött készletek témájáról szólva leszögezte. „A terve-

zett kétszázalékos költségcsökkentést meg kell valósítani. Ennek érdekében nagyon meg kell gondolnunk, hogy mit miért rendelünk és mikor mibe kezdünk bele. Főként a beruházási munkákat ennek figyelembe vételével kell terveznünk.”

Syrenk Attila, a vállalati KISZ-bizottság titkára elmondta, hogy az üzemi küldötttervezeteken tükröződött a Központi Bizottság állásfoglalása, miszerint a fiatalok döntő többsége céljainak valóra váltásáért dolgozik.

A vitában felszólalt Kapás László, az MSZMP Baranya megyei Bizottságának munkatársa is. A határozattal kapcsolatban elmondta, hogy a KB azokra a feladatokra irányította a figyelmet, amelyeket a XII. kongresszus célkitűzései végrehajtásának érdekében meg kell valósítani. A határozatot a gazdaság és a politika egységében kell értékelnünk. A célkitűzéseket, feladatokat tisztázni, tudatosítani kell az emberek és ezeket az elveket „aprópénzre váltva” — a helyi körülményekhez alkalmazkodva — kell megvalósítani.”

A hozzászólásokat és a vitát követően az elnöklő Kablár János, a vállalati pártbizottság munkatársa előterjesztette azt a tervet, amely az MSZMP MÉV Bizottságának állásfoglalása a Központi Bizottság április 12—13-i határozatának helyi végrehaj-

tásáról. Az állásfoglalást a pártbizottsági ülés egyhangúan jóváhagyta.

E dokumentumot valamennyi pártalapszervezet megkapja és a taggyűléseken megvitatja. Végezetül álljon itt az állásfoglalás gazdaságpolitikai kérdésekkel foglalkozó részlete:

„A KB határozatában részletesen foglalkozott a gazdasági építómunkánk elért eredményeivel, melyekre mi is büszkéek vagyunk, ugyanakkor a gondokkal is, melyektől vállalatunk sem mentes. Gazdasági munkánkban megtorpanás következett be az elmúlt években. Munkaerő-helyzetünk-ből adódóan termelésünk visszaesett, romlott gazdálkodásunk hatékonysága.

Javítanunk kell mind az irányítási munkánkat minden szinten, mind a végrehajtást, hogy leküzdjük a termelés átmeneti visszaeséséből adódó hatékonyságromlást, és javítsuk vállalatunk gazdaságosságát.

A gazdaságpolitika helyi megvalósításában a párt-szervezetek irányító szerepét, következetes megvalósítását elvi, politikai eszközökkel kell segítenünk. Céljaink elérésében továbbra is fontos szerepet tölt be a szocialista brigádmozgalom és a munkaverseny.

Támogatjuk azokat a törekvéseket, hogy a dolgozók keresete kerüljön mindenütt összhangba a végzett munka mennyiségével, minőségével, feltételeivel és eredményeivel.”

N. G.

Termelő üzeink lassan az első félévi számvetéshez készülődnek. Könnyűnek egyáltalán nem mondható feltételek, körülmények között dolgoznak a bányüzemekben is. Kocsor Ferenc üzemvezetőtől az ideai esztendő első négy hónapjának tapasztalatairól kértünk tájékoztatást.

— Milyen eredményekről tudnak beszámolni? Milyen gondok adódtak ez idő alatt?

— Az első négy hónap eredményei a III. sz. bányüzemben kedvezőek. Termelési feladatainkat teljesítettük. Kiemelném, hogy jó eredményeket értünk el a fémkg-terv teljesítésében mint legfőbb mutatónkban, emellett a feltáró vágathajtási tervünket túlteljesítettük, az öszvágathajtási tervünk teljesítése is megfelelő szintű volt. Munkánkat megfelelő sorrendiségben végeztük a rendelkezésünkre álló területeken és azt is elmondhatjuk, hogy az első negyedévben a feltárt és előkészített ércvagyon is a tervezett mértékben állt rendelkezésre. Természetesen gondjaink is voltak. A legnagyobb problémát az jelentette, hogy a minőségi termelés nem volt megfelelő szintű. Fejlesztésben magas volt a III/c termelése, ezért kiemelt feladatként kezeltük ennek csökkentését. A minőség javítását célozta a májusban bevezetett új ösztönzési rendszer is. Fárdozásunkat siker koronázta, amit egyértelműen bizonyít a fémkg-kihozatal javulása. A gondot most az jelenti nekünk, hogy dolgozóinkkal megértessük és tartósan biztosítsuk ezt a szemléletet és a minőségi munkát az emberek általános igényévé tegyük. Reméljük, hogy ez sikerül, mert csak így érhetjük el, hogy kb. 115 százalékkal zárjuk az első félévet. Egyébként a féléves 115 százalékos elérését indokolja a III. negyedév várhatóan csökkenő termelési eredménye, ami a júliusi ötnapos állásból és a megnövekedő szabadságolásokból előre kalkulálható.

— Milyen hatása volt a kapott bérpreferenciának a létszámgazdálkodásra?

— Elmondhatjuk, hogy a bérfejlesztésnek pozitív volt a hatása. A kezdeti lassú emelkedés után a vajúgói állományi létszám meghaladta a tervezettét. A kiszolgáló területeken kissé gyorsabb ütemben nőtt a létszám, ami hasznunkra válik, hiszen többlet kiszolgáló tevékenységet kell elvégezni a K-2 akna vágatainak rendbetétele érdekében a II. félévben.

— Szerintem a bérpreferencia hatásának tudható be az is, hogy a vajúgói munkaidő-mérleg az első négy hónapban pozitív volt.

— Melyek voltak a fontosabb célkitűzések és ezeket hogyan sikerült valóra váltani eddig?

— A termelés területén fő célunk volt, hogy előre felkészüljünk a várható buktatókra. Ezért terveztük — és remélhetőleg teljesítjük is — az első félévi 115

százalékos eredményt, ami biztosíthatja az év végi szerény mértékű terv-túlteljesítést. Ebben azonban még sok tényező közrejátszik majd a II. félév során.

— Célkitűzésünk volt még az új technikával dolgozó csapatok eredményességének javítása, majd stabilizálása. Elmondhatom, hogy az erőfeszítések sikeresek voltak és a 27-es, 42-es, valamint az 5-ös csapat nagymértékben hozzájárultak az üzem jelenlegi jó termelési eredményeihez.

— A feltáró vágathajtási terv teljesítése is céljaink között szerepelt. Az elmúlt négy hónapban majdnem minden vágathajtó csapatunknak sikerült 120—150 méter vágat kihajtása.

— Előreléptünk az ösztönzés területén is. A minőségi bérezésen kívül a kiszolgálóknál szorgalmaztuk a vajúgói eredményekhez kapcsolt mozgóbérezés bevezetését, amely igen szép eredményeket hozott.

— A munkaverseny-mozgalomban csapataink tevékenyen részt vettek. Sok a kiemelkedő teljesítményt nyújtó csapat, ami remélhetőleg azt eredményezi majd, hogy szép munkasikerrel köszönthetjük az ideai bányásznapot.

— Az elmúlt időszakban igen nagy gondot fordítottunk a technológiai fegyverem megszilárdítására és ez az első négy hónapban eredménnyel is járt. Az első negyedévben üzemünk nyerte a vállalati baleset-elhárítási versenyt.

— Azt tapasztaltuk, hogy üzemünkben megnőtt az újjítási kedv, aminek külön is örülhetünk. Pozitívan értékelhető, hogy a költség-gazdálkodásban is szép eredményeket értünk el, jóllehet ez eléggé megfeszített munkát igényelt.

— Továbbra is optimista az érzékelés?

— Elmondhatom, hogy továbbra is optimisták vagyunk, de nem elbizakodottak. Érezzük, hogy sok munka van az első négy hónap eredményei mögött. Jó dolognak tartjuk, hogy a gazdasági, műszaki, párt-, társadalmi vezetés és a dolgozók között megfelelő az összhang. Ez az eredményesség záloga tesz optimistává a tekintetben, hogy éves tervteljesítésben is bizakodjak.

Herendi István

Kitüntetések

Kiemelkedő népművelői munkájáért Zsikó János, a Ságvári Endre Művelődési Ház igazgatója a Szakszervezetek Megyei Tanácsának Kulturális Díját kapta.

A képen balról jobbra: Pál István, a III. sz. bányáüzem KISZ-titkára, a cikkíró, Vida Attila, a Szolgáltató üzem KISZ-vezetőségi tagja és Kozma István, a IV. sz. bányáüzem KISZ-titkára látható. Kócska István felvétele

Kiváló KISZ-szervezetek

Az 1983. évi forradalmi ifjúsági napok keretében vállalatunk három KISZ-szervezete kapta meg elmúlt évi kiemelkedő tevékenységéért a KISZ KB Kiváló Szervezet zászlaját. A IV. sz. bányáüzem és a Szolgáltató üzem ötödik, míg a III. sz. bányáüzem második alkalommal.

A kitüntetés kapcsán beszélgettünk Pál Istvánnal, a III. sz. bányáüzem; Kozma Istvánnal, a IV. sz. bányáüzem KISZ-titkárával és Vida Attilával, a Szolgáltató üzem agit. prop. felelősével.

— *Megítélések szerint, mi volt a tavalyi év legnagyobb mozgalmi sikere?*

KOZMA ISTVÁN: Elsősorban az, hogy gazdasági feladatainkat teljesítettük. Munkánkat tervszerűen és folyamatosan végeztük, voltak sikeres és kevésbé látványos akcióink. Nagy sikert aratott fiatal és idősebb dolgozóink körében a főzőverseny, ahol családtagokkal együtt vettek részt, valamint az ifjúsági termelési hónap és a szakmai vetélkedők, ahol szép eredményeket értek el fiataljaink.

PÁL ISTVÁN: Az előző mozgalmi évek munkája megalapozta azt, hogy '82-ben a tevékenységünk kiegyensúlyozott és tervszerű volt. Amit feltétlenül el kell mondanunk, hogy az elmúlt évben indított „25 éves a KISZ” mozgalmi munkaverseny ifjúsági brigádok és alapszervezetek között nagyban elősegítette feladataink teljesítését.

VIDA ATTILA: A KISZ zászlóbontásának 25. évfordulója alkalmából az előző mozgalmi évre az alapszervezetek között versenyt hirdettünk. Ez a versenyfelhívás az üzem gazdasági tervének megvalósulását is segítette, valamint az eszmei, ideológiai és szabaddidős tevékenység minőségi javulásával köszöntöttük a negyedszázados KISZ-t.

— *Mi hátráltatta a munkatokat?*

VIDA ATTILA: Elsősorban a fluktuáció. Köztudomású, hogy üzemünk ezen a téren elég rosszul áll. A vándorlás főleg a fiatalok körében volt érezhető. Ezen kívül a háromműszakos üzemrészek jelentettek szervezési problémákat.

PÁL ISTVÁN: A fluktuáció és a három műszak nálunk is gondként jelentkezett. Mindemellett nehéz a vidéken lakást kapott fiatal dolgozók bevonása a mozgalmi munkába.

KOZMA ISTVÁN: Politikai munkánkban nem volt hátráltató körülmény, szabad idő, kulturális és sportonatközásban ugyanez már nem mondható el. Ennek voltak objektív és szubjektív okai. Ezeket elemezve változtattunk és változtattunk programjainkon.

— *Erre az évre tervezetek valami kiemelkedő mozgalmi eseményt?*

KOZMA ISTVÁN: Kiemelt feladat az, hogy a megfiatalodott KISZ-vezetőségünket felkészítsük a mozgalmi munkára, és taglétszámunk ne csökkenjen.

PÁL ISTVÁN: Kiemelt feladatként kezeljük az üzemi, vállalati vándorvetéledők megrendezését, az „Állj közénk” vetélkedő megszervezését.

VIDA ATTILA: Az idén jelentős társadalmi munkaközeink lesznek. Ezek közül kiemelkedik a Kővágószőlős-Újtelep és a Szolgáltató üzem közötti járda építése. Ezen kívül sokat várunk a hulladékanyaggyűjtéstől, melynek nagy részét öntödei alapanyagként fogja felhasználni az üzem.

— *Milyen módszereket javasoltok a többi üzemi KISZ-szervezetnek, hogy ők is hasonló eredményeket érthessenek el?*

PÁL ISTVÁN: Igen néhez erre a kérdésre válaszolni, mert a mozgalmi munkában nagyon sok sajátos munkamódszer, stílus alakult ki, amit más KISZ-szervezet munkájába átültetni nem lehet. Sok függ a KISZ-vezetők tevékenységétől, ezért nagy gondot kell fordítani a kiválasztásra, a káderutánpótlás biztosítására, a beiskolázási tervek végrehajtására.

VIDA ATTILA: Nagy gondot kell fordítani a szervezésre, az agitációra. Tapasztalatunk azt mutatja, hogy nem elég egyszerű szólni, vagy kiírni a programot, szinte naponta meg kell keresnünk a KISZ-tagokat. Erre a célra használjuk a hangos híradót is, hiszen azzal mindenkinek eljuthatnak információink.

KOZMA ISTVÁN: Nagyon fontosnak tartom a kapcsolattartást a fiatalokkal és idősebbekkel egyaránt. A fiatalok problémáinak ismeretét, a rugalmasságot, és a fiatalos lendületet. Alakítsanak ki nyílt, őszinte légkört, és legyenek kezdeményezők.

Hrisztov B. Iván

KISZ KB Ifjúságért Érdemérem

Papp György

A KISZ tagjai között egyre kevesebben vannak, akik 35 éves koruk után is aktív tagjai maradnak az ifjúsági mozgalomnak és a hosszú évek tapasztalatait felhasználva nevelik a fiatalokat. Vállalatunk üzemeiben — szerencsére — azért még akadnak ilyenek. Mint például Papp György, aki 41 éves korában kérte elbúcsúztatását a KISZ-ből. Vele beszélgettünk a mozgalmról és önmagáról.

— *A III. sz. bányáüzemben 12 évig voltál KISZ-tag, alapszervezeti vezetőségi tagként termelési felelős és agit. prop. felelős. Mit jelentett számodra a mozgalmi tevékenység?*

— Elsősorban elkötelezettséget, a közösséghez való tartozást, amelyért én is tehettem valamit, amely közösségnek alkotó, aktív tagja lehettem. Végül hasznos időtöltést és kikapcsolódást.

— *Tapasztalatod szerint lehet számítani a fiatalokra?*

— Feltétlenül. Nem csak lehet, de kell is számítani a fiatalok munkájára. Az a véleményem, ma már a fiatalok nélkül egyetlen gazdasági, társadalmi, kulturális célkitűzés sem valósítható meg. Vannak persze

nem általánosítható kivételek: ma is vannak bumblizó, munkakerülő, megbízhatatlan fiatalok, de a többség nem ilyen.

— *Mi volt a KISZ-tagságod legszebb és legrosszabb élménye?*

— Az 1978/79-es mozgalmi évben alapszervezetünkben eléggé akadozott a politikai oktatás. Agit. prop. felelősként nekem kellett biztosítani a foglalkozásokon való megjelenést. Nagyon sok plusz munkával — a buszmegállóból hívtam vissza több alkalommal a fiatalokat — végül sikerült elérnünk, hogy az összes jelentkező eredményesen befejezte az oktatást. Ezt a munkámat a KISZ KB Dicsősérv Oklevéllel ismerték el, ami számomra a legszébb kitüntetés volt. És mi volt a legrosszabb „élményem”? Talán az a fegyelmi büntetés, amit az egyik KISZ-továbbképzésen kaptam, s melynek az igazi okát még ma sem tudom.

— *Idén köszöntél el a KISZ-ből. Jótanácsként mit mondanál az ottmaradóknak?*

— Azt, hogy legyenek türelmesek és kitartóak. Ebben a munkában nem csak sikerek vannak, hanem kudarcok is. Sokszor úgy ér-

zi az ember: nem érdemes tovább csinálni, másnap mégis újra kell kezdeni. Persze, aki elkötelezte magát, annak ezt nem is kell magyarázni, az úgyis tudja, miért érdemes folytatni.

— *Szerinted milyen legyen egy ifjúsági vezető?*

— Legyen szívós, bírjon el sok mindent. Mert a KISZ-vezető strapabírása meghatározza az általa vezetett közösség munkáját is. És ha valaki másokért is felelős, az ne hagyja el magát!

— *Az idei FIN ünnepségen vetted át a Kiváló Ifjúsági Vezető kitüntetést. Mit jelentett ez a számodra?*

Szép búcsúztást, azt, hogy mások megítélése szerint is valami hasznosat tettem, s hogy nem volt hiábavaló éveken keresztül végzett munkám. Ennek bizonyítását is jelenti ez a kitüntetés.

Herendi István

Tartalmas évek

— *Szórakozásra is jut idő? A tanulás, a munka mellett?*

— Olvasáson, tv-n kívül nincs sok minden. A gyerekre nincs aki vigyázzon. Új ház, új lakás, kevés az ismerős. Kirándulni szoktunk hétvégeken. Lóri már egészen megszokta a sátorozást.

— *Tehát úgy döntöttél, hogy itthon maradsz végig?*

— Igen. Maradok — nevet Klári s felemeli a szőke kislány, aki barátságosan integet utánam, amikor lefelé lépkedek a lépcsőházban.

— *Igen. Maradok — nevet Klári s felemeli a szőke kislány, aki barátságosan integet utánam, amikor lefelé lépkedek a lépcsőházban.* Eszembe jutnak egy pillanatra azok a kismamák, akiket az (udvaron) játszótéren láttam. Ülnek, könnyed hangan tereferálnak a kispadokon, szájukban cigaretta. Néha odapillantanak „szemük fényére” és folytatják, hogy mi mindent tudnának csinálni, ha lenne rá idejük.

Bertáné Horváth Emília

Az ajtónyitásra szőke, egy év körüli kisfiúcska emelkedett fel a padlószőnyegről. Elindult, bizonytalanul „totyog”, látszik, hogy az első lépéseket teszi. A siker öröme-től mosolyra húzódik a szája.

Az anyuka, Szücs Klára geolizikus mérnökként dolgozik a Kutató-mélyfúró üzemben. Férje szintén geofizikus a szénbányánál. Komlón laknak, másfél-szobás lakásban, gyermeküket Lórántnak hívják. Klári egy éve van gyes-en.

Általános dolog, hogy az értelmiség nem mindig veszi igénybe a három évet. Ennek elsősorban az az oka, hogy a szakmai lemaradás nagy hátrányt jelent számára. Erről kérdeztem Klárit.

— *Hát igen. Nehéz szívvel jöttem gyesre, de meg-számom, egyre inkább kedvelem ezt az állapotot. Nem tudtam elképzelni, mekkora örömet tud adni egy ilyen kis kölyök. Nem lehet itthon unatkozni. A gyerek mellett van még idő a tanulásra is. A közgáz elsőéves hallgatója vagyok.*

— *Ez eltér a szakmádtól.*

— El és sokféle tényező befolyásolta döntésemet. A jövőt így biztosabbnak lá-

Nyilatkozik az új vezérigazgató-helyettes

Maximális bizalom az emberekben,
nyugodt termelési légkör

ÚJSÁGHÍR: Tóka Jenő vezérigazgató Szomolányi Gyula műszaki főosztályvezetőt vezérigazgató-helyettesnek nevezte ki.

— Kinevezésében nagy súllyal szerepelt, hogy alaposan ismeri a vállalatot, jelentős gyakorlattal rendelkezik. Hogyan alakult eddigi életútja?

— Huszonhatodik éve dolgozom a vállalatnál. Ez alkalmat teremtett arra, hogy a vállalat teljes fejlődését a kezdeti gondoktól a nyugodt, folyamatos termelés kialakításáig nyomon kövessék, azaz benne is voltam. Hat évi üzemi főmérnöki munka után kerültem a Központba, főmérnök-helyettesi beosztásba. Azóta is érdemileg ezt a beosztást végeztem, különböző címeken. Mindezek tették lehetővé a kérdésben szereplő gyakorlat megszerzését.

— Nehéz gazdálkodási körülmények között került sor a kinevezésére. Akkor, amikor kevés az anyagi forrás a gépesítésre, műszaki fejlesztésre. Ennek tükrében milyennek ítéli meg a vállalat helyzetét?

— Ezek a körülmények kétségtelenül nehezítik a feltételeket, de ezen túlmenően nehezíti helyzetünket az elmúlt évek krónikus létszámbányának öröksége, ami szükségessé tette tartalékaink feladását. Jelenlegi helyzetünket az is nehezíti, hogy a II. sz. bányüzem befejezés előtt áll, s ha visszagondolunk az I. sz. bányüzem hasonló időszakára, az is komoly gondot okozott a vállalatnak. A fentiek ellenére a létszámhelyzetünk normalizálására a meglévő eszközök jobb kihasználásával, technológiai és munkafegyverrel javításával biztosítottuk látom termelési feladataink jövőbeni teljesítését is.

— Abban természetesen továbbra is bízunk kell, hogy a népgazdaság külgazdasági helyzetének javulása lehetővé teszi az elmúlt években kialakított korszerű technikai eszközök, gépek további beszerzését. Ezek nagy része nemcsak azért szükséges, hogy a termelési és gazdaságossági gondjainkat enyhítse, hanem a bányában a legnehezebb munkát végző dolgozók egészségét megőrizze.

— Az utóbbi hónapokban termelési problémák jelentkeztek a bányüzemekben, ennek számszerű helyzetét lapunk is rendszeresen közli. Mik a kilátások a termelési területen?

— Az első negyedév termelési eredményei ismertek. A már említett II. sz. bányüzemi befejezési probléma eredményezte az igen jelentős elmaradást az érc- és fémtermelésben. A III. sz. bányüzem kedvező létszám és műszakszám alakulása a bányüzemi lehetőségeket kihasználva jelentős túlteljesítést eredményezett érc- és fémtermelésben egyaránt. Az elmúlt év komoly létszám-gondja a IV. bányüzemben áthúzódtott erre az évre is, és csak április hónapban emelkedett a tervezett fölé. Egyrészt az elmúlt évi erőfeszítések, másrészt a sok új dolgozó nehezítette a IV. sz. bányüzem tervteljesítését. Így ők is elmaradtak a tervezett érc- és fémtermelésüktől.

— A II. sz. bányüzemnek legfontosabb feladata az éves tervteljesítés érdekében, hogy az V. sz. bányüzem geológiai készletéhez tartozó terület feltárását és előkészítését a leggyorsabban befejezze, mert ezen terület művelésbe vonása tudja biztosítani a II. sz. bányüzem éves tervteljesítését.

— A III. sz. bányüzemtől azt várjuk, hogy az év további részében is — ilyen jó munkával — lehetőségeit kihasználva teljesítse túl érc- és fémtermelési tervét.

— A IV. sz. bányüzem jelenlegi helyzete már reményt kelt arra, hogy az üzem féléves tervét teljesíteni fogja. Ehhez az üzemben a technológiai és munkafegyverrel fokozottabb megszilárdítása is szükséges. A fentiek alapján a vállalat éves fémtermelési és önköltségi terve biztosítható.

— Milyen célokat kíván megvalósítani új munkakörében, ezekhez milyen támogatást kér?

— Új célokat nem kívánok megvalósítani. Azt szeretném elérni, hogy a vállalatnál elmúlt huszonöt év nehéz és sok gondot jelentő munkával kialakított nyugodt termelési légkör — melyben nagy érdeme van elődömnek — Mátrai Árpád vezérigazgató-helyettesnek is — továbbra is megmaradjon. Ehhez én a régi módszeremet kívánom alkalmazni, és pedig azt: maximális bizalom az emberekben, mert ez teremt meg a nyugodt együttműködés feltételeit és eredményeit.

Veress Tamás

Korszerű rehabilitált foglalkoztató

Egy év telt el azóta, hogy a Szolgáltató üzemben megkezdődött a hasított közethorgony gyártás. A valamikori elképzelés, hogy rehabilitált bányászainknak termelő jellegű munkahelyet biztosítsunk, ezzel valóra vált. Ezekről kérdeztük a Szolgáltató üzemben Bánik Jenő üzemvezetőt és Vági József főmérnököt.

— Igen, a múlt év elején — mondja az üzemvezető — kezdtük a hasított közethorgony gyártását. Mindehhez szükséges volt egy műhely kialakítása, s a technológiához elengedhetetlen gépek megtervezése és legyártása.

— Gyorsan megbirkóztak ezzel a feladattal?

— Ez nem volt egyszerű — válaszol a főmérnök — hiszen egyszerre gyártottuk a közethorgonyokat, egyre nagyobb számban, s menet közben fejlesztettük a műhelyt. Kezdetleges gépekkel kezdtünk, majd novemberben jutottunk el a végleges berendezésekig. Odáig, hogy most évente kétféle száz ezer db-os gyártáskapacitásra képes a műhely.

— A múlt év elején még túlnyomó részt szakmunkások dolgoztak, gyártották a biztosító szerkezetet. Egyértelmű volt azonban, hogy célgépesíteni kell, s így a műveletek, majd könnyen betaníthatók. A gyártmány jellege, a betanított munka kézenfekvővé tette már a kezdet kezdetén, hogy rehabilitált dolgozókat foglalkoztassunk majd, így segítve és enyhítve a vállalat ilyen jellegű gondjait. Az elmúlt év közepétől végül is sikerült eljutni odáig, hogy kizárólag rehabilitált, általában bányászok dolgozzanak itt.

— Milyen körülmények fogadták, illetve fogadják a rehabilitált bányászainkat?

— A végleges műhely kialakítása előtt nem sikerült olyan körülményeket biztosítani — mondja Vági József —, melyek ideálisak lettek volna a rehabilitált dolgozók foglalkoztatására. Zajos volt a műhely, a füstelszívással is problémák voltak, a hegesztőberendezések sugárzása is zavarta a dolgozókat. Viszonylag sok munkaművelettel lehetett előállítani a közethorgonyt, azaz nagy volt a munkáigénye.

— Rehabilitált dolgozóink becsületére legyen mondva — veszi át a szót Bánik Jenő — a kedvezőtlen körülmények ellenére is kitartottak, s teljesítették a bányászatok növekvő igényét. Igaz, gyökeres változás történt a munkák menetében. A zaj minimálisra csökkent, por nincs, a füstelszívás tökéletes, valamennyi anyagmozgatás gépesített, központi fűtés, jó világítás van. Sőt, a berendezések kezelése egyszerű, s nem kíván a dolgozóktól erőlködést.

— Munkarendjük is különleges — szól a főmérnök —, s alkalmazkodik az itt dolgozók egészségi állapotához, óránként munkaszünetet tartanak.

— Az egyre növekvő közethorgony mennyiséget mekkora létszám készíti?

— A csoport állományi létszáma — folytatja a főmérnök — jelenleg hét fő, az igények kielégítéséhez azonban 12 dolgozóra lenne szükség. A létszám feltöltése vonatottan halad, lehet, hogy azért is, mert a bányáknál tevékenykedő rehabilitált dolgozók nem ismerik ezt a munkalehetőséget.

— A felsorolt körülmények alapján — mondja az üzemvezető — a vállalat első korszerű rehabilitált termelő jellegű munkahelyéről szólhatunk. Úgy vélem, az itt dolgozóknak sem közömbös, hogy kapcsolatban maradtak a bányával, s munkájuk tovább dolgozó társaik mindennapjait könnyíti meg. Az itt dolgozók érzik és tudják, hogy munkájuk fontos, szüksége van rá a bányászatnak.

— Valóban?

— Én kezdettől fogva itt dolgozom — mondja Orsós Géza — jól érzem magam, nem panaszkodom. A II. sz. bányüzemből jöttem át, húsz évig voltam bányász. Idekerülésem előtt, két hétig voltam fürdősz, de az asszonyomunka nem tetszett. Egyszóval én nem panaszkodom.

— Én sem — mondja Orsós Lajos — igaz én még csak néhány hónapja dolgozom itt. A IV. sz. bányüzemből jöttem, 16 évet töltöttem a mi bányáinkban, s előtte négy évet a szénben. Úgy érezzük, itteni munkánkkal nem szakadtunk el a bányától, s még mindig bányásznak valljuk magunkat. Több társamnak szóltam, hogy rehabilitálásukat követően jöjjenek ide dolgozni.

— Mindannyian azt szeretnénk, ha egy jó baráti kollektíva alakulna itt ki, s akkor a munka még könnyebben menne.

— Az üzem és a vállalat keresi a módot, a lehetőséget arra, hogy az itt dolgozókat a köztársaság mellett külön honorálják tudják. V. T.

Bognár Ferenc szakvezető vágár és Somogyvári Lajos ácsolás közben.

Szabó Győző felvétele

Aranykoszorúsok

Mikor jó pár éve az 5-ös csapatban jártam, bizony másképp festett a munkahelyük. A szabadszéli kamráik nem voltak 160 centiméter magasak. Bár erős túlzás volna a csapattagok bármelyikét is kosárlabdázó termettel illetni, még ők is csak térdelve, gugolva tudtak dolgozni az alacsony fejtésben.

Itt a második szinten mások a körülmények. A feltöréskéjénél kihajtott főgurítók szélesek, magasak, hiszen a sűrített levegővel működő gumikerekes rakodógépnél tér kell a munkához.

Jelenleg két munkahelye van a csapatnak — magyarázza Boskovics Elemér körletvezető — a fejtési kamrákból szkréperekkel húzzák ki az anyagot a főgurítókba, onnan pedig rakodógéppel hordják a döntőhöz.

Az egyik munkahely üres már, s az ácsolással is végeztek.

Ezt fogjuk műszak vé-

gén robbantani, — újságolja Dravec Károly csapatvezető. — A másikat pedig kiszállítjuk, és beácsoljuk.

— Megszokták-e már az új gépet és a másfajta technológiát?

— Eleinte furcsa volt. Őszintén szólva idegenkedtünk is tőle, de azt hiszem a legtöbb ember így van ezzel. Nehéz áttérni a megszokottól az újra. Mindenestre már negyedik hónapja dolgozunk a rakodógéppel és ahogy beletanultunk, úgy javultak a teljesítményeink.

— A múlt hónapban már 135,6 százalékot teljesítették, — fűzi hozzá a körletvezető. — Azt hiszem, ezt a szintet tartani tudja majd a csapat.

A csapatvezető kételkedve csóválja a fejét.

Nem volna rossz ezt a teljesítményt állandósítani, de a fejtési kamrákat már kisebb szelvényben kell hajtaniuk. Itt nem tudom, hogy lesz tonna.

— Azért én nem féltsem a csapatot — jegyzi meg

mosolyogva a körletvezető, — erre a kollektívára mindig lehetett számítani, ezért is bíztuk rájuk az új technikát.

Közben Zsingor György vágár és Freitag Tibor segédvágár is odajön, akik eddig a villanszerelőknek segítettek.

— A csapatot évek óta a III. sz. bányüzem legjobbjai között emlegetik. Mikor is alakultak?

— De régen is volt — mondja Dravec Károly — amikor a 70-es évek elején újjászerveződött a kollektíva, 116-on állt. Na nem százalékon, hanem annyi volt a kereset, Aztán János Jóska vezetésével igen jó brigád kovácsolódott össze.

— Tízszert nyertük el az aranykoszorút, — veszi át a szót Zsingor György.

— '77-ben pedig megkaptuk a Vállalat Kiváló Brigádjája címet is. Ketten ugyan már nem dolgoznak velünk az alapítók közül, — rehabilitálták — de az akkori ifjúsági szocialista brigád magja együtt maradt. Nógrádi Gábor

A dr. Münnich Ferenc szocialista brigád (balról jobbra) Konez János, Pöntöl József, Balázs László, Petrovics József, Mész József, Horváth János, Pírgl József, Böngyik Péter (brigádvezető), Horváth József, ifj. Öllés Dezső, Tálós Gábor. Keller Gábor felvétele

A Megyei Tanács kitüntetései

Az Ércdúsító üzemben a vizsont már közösen végzett a Steimnetz szocialista brigáddal.

— Az ilyen munkavégzés újításokra is ad lehetőséget?

— Minden évben három-négy újítást adunk be, elsősorban a munkánkat, vagy a technológián dolgozókat megkönnyítőt. Újításaink közül legjelentősebb a mechanikus porszálítás megoldása. A berendezés fontosságát az is mutatja, hogy 40 ezer forinttal honorálták, mint újítást. Jelentősége a környezet szennyezésének csökkentésében van.

— A nehéz, fárasztó hétköznapi után társadalmi munkákra is jut idő, hogyan és miért?

— Időben szervezzük a munkákat, melyet a brigád tagjai megértenek, olyan nincs, hogy a cseréi gyermekotthonra valakinek ne legyen ideje. Mi nem tudjuk a gyerekeknek pótolni a szülői szeretetet, de amit tudunk adunk, segítünk. Azt akarjuk mi is, hogy otthonukban a körülmények jobbak legyenek. Ez nemcsak játékok készítésével, felállításával oldható meg, legutóbb például az otthon ivóvíz kútjának a felújításából vettük ki részünket a Kutató-mélyfúró üzemi dolgozóival közösen. Korábban két szivattyút építettünk be, amely az ivóvíz-ellátást biztosítja. De ugyanígy említhetném a szennyvízvezeték és kerítésfelújítást, az elszáradt fák kivágását, tönkrement járda újrabetonozását.

— E patronáló tevékenységért Baranyáért emléklapokat adományozott a megyei tanács. Hogyan fog?

— A brigád tagjait örömgadátok? teli érzés hatja át, hogy nem csak a gyerekektől kapunk kedves szavakat, hanem a megye is elismeri hosszútávú tevékenységünkön.

— A múlt évben jelentős munkáink voltak: a segédanyaglároló üzembe helyezés, amely nagymértékben megkönnyíti a technológián dolgozók munkáját. A sósavgyártás bővítésére irányuló üzemi kísérlet, gyártási, szerelési munkáinak elvégzése. A lúgzóban a feltároló oszlopok felújítását

— Talán így jellemezhető az a magányos zúg, amelyben Mayer Tibor éli a mindennapjait. Sem közvetlenül munkatársa, sem előszobai titkárnője nincs, akivel a hatalmas termet és munkaidejének perceit meg kellene osztani. Azért mégsem tör rá a magány kegyetlen súlya. Sok barátja, ismerőse akad és akad, nemcsak kiállítására készülöben — akivel az idejét mindig hasznosan töltötte el.

Azt mondják róla: jó a keze. En hozzátenném, a szeme is. Hiszen nagyszerű karikatúrái, — amelyek kiállítását a Ságváriban láthatjuk, június 1-től — arról vallanak, hogy a szeme rögzíteni képes egy arc legjellegzetesebb vonásait, a mozdulat pillanatát, és mindezt a kéz őrögi ügyességgel és boszorkányos gyorsasággal röjja a fehér papírra.

Mayer Tibor főállásban a IV. sz. bányauzem dekoratőre és tűzvédelmi felügyelője, mellesleg karikatúristának született. Már a nagyváradi gimnazista évek alatt társainak készítette a rajzokat, és a helyi „Drótkéfe” vicclapban bemutatta tehetségét, sajátos látásmódjáról ízelítőt adott.

1947 őszén került Pécsre, még egyetemi éve alatt és két év múlva a Dunántúli Napló sportkarikatúristájává vált, külső munkatársként. Az 50-es években kereskedelmi és vendéglátóipari vállalatoknál grafikus vagy reklám munkákkal foglalkozott. 1960. április 1-én került a MÉV I. sz. bányauzeméhez. Az új munka helye nem áprilisi tréfa volt, mert még ma is dekoratorként dolgozik itt, mint belépésekör.

Két szenvedélye van, ez kíséri zsenge gyermekkorától: a karikatúra és a vadászat. Az új munkahelyre nem áprilisi tréfa volt, mert még ma is dekoratorként dolgozik itt, mint belépésekör.

Két szenvedélye van, ez kíséri zsenge gyermekkorától: a karikatúra és a vadászat. Az új munkahelyre nem áprilisi tréfa volt, mert még ma is dekoratorként dolgozik itt, mint belépésekör.

V. T.

5-én, 15 órakor: Otthoni rendezvény Patacon.

6-án, 16.00, 18.00 és 20.00 órakor Sikerrémsorozat. Mindhalál-ig zene.

Szocialista brigádok klubja: 8-án, 10 órakor a nagyteremben: Magyarország a II. világháborúban című vetélkedő döntője.

Az ÉDÜ könyvtárosa

Fekete bajszos flatalember lép be az ÉDÜ könyvtárába. Három krimi hozott vissza, s már viszi is a következő olvasnivalót. Mikor elment a könyvtáros arcán elégedett mosoly ült.

— Ez az öt általánost végzett cigányfiú egy éve kölcsönöz nálunk könyveket. Igen örülök neki, hisz hátrányos környezetből került ki. Ma még krimiket, sci-fiket olvas, de feladatommak érzem, hogy a könyvek segítségével tagítsam érdeklődési körét.

— HORVÁTH JENŐ, az ÉDÜ könyvtárosa 25 éve dolgozik vállalatunknál. Munkatársai, kortársai szeretik, becsülik. Eltűtja nem rendhagyó. Villanyzerelőként kezdte, majd villamos művezetőként dolgozott. Később munkavédelmi felölnek választották meg. Most mint csoportbizalmi tevékenykedik. Munkája mellett társadalmi munkában könyvtáros. Ösztöl nyugdíjba megy.

— Mi minden történt negyedszázad alatt? A tömegkommunikáció rengetegében hogyan találja meg a kapcsolatot könyv és olvasója között?

— Diákkoromban kerültem igazán közel az irodalomhoz. Akkoriban ún. önképzőkörök működtek. Itt szavaltunk, színdarabot adtunk elő. Emellett jutott időm olyan művek olvasására is, melyek nem voltak kötelezőek.

— Az '50-es évek közepén az Építők Megyei Központi Kulturóthonában voltam könyvtáros. A tapasztalatokat itt kezdtem gyűjteni. Mikor a MÉV-hez kerültem, az ércsütályozónál alakítottunk ki egy letéti könyvtárat. Igen szerény körülmények között működött. 500 kötettel indultunk, 1976-ban az üzemvezetés és a szakszervezet segítségével kezdődött a bővítés. A belső berendezéseket a brigádok készítették. A könyveket Géber Sándor segítségével cseréltük a Ságvári Művelődési Házal. Ma 3000 kötetünk van.

— Hogyan tudja a könyveket propagálni, hisz a dolgozóktól viszonylag elszigetelten dolgozik?

— „A jó könyvnek nem kell cécó” — mondhatnám jól ismert közhellyel élve. De ez nem igaz. Igenis irányítani kell

a figyelmet a jó olvasmányokra. Próbálkoztunk különféle olvasómozgalmakkal. Az igazság az, hogy ezek a propaganda trükkök kötelező izüek voltak, s így nem érték el céljukat. Bár konkurrensként jelentkezik Börzsönyi János könyvterjesztő, mégis jó értelemben vett ellenfélnek tekintem. Tőle nem kölcsönöznek, hanem vásárolnak. Az életszínvonal változásával ez érthető is. Mind többen szeretnénk, ha könyveink nemcsak társaink, hanem lakásaink díszei is lennének.

— Mit kíván az utódjának? — Sok és sokféle könyvet olvasson, hogy ajánlani is tudjon az olvasóknak. Az emberekkel való kapcsolat kialakítása nélkül ez pedig nehéz feladat.

Helschtáb Klára

MTV PÉCSI STÚDIO

A Magyar Televízió pécsi körzeti stúdiójának két műsorát ajánljuk olvasóink figyelmébe. Az egyik egy kétrészes film második része, mely az Egészséges kisbabaért címet viseli. Az első részt május 5-én sugározták, a második rész követésére június 2-án, este 17.45 órakor kerül sor a 2-es műsorban. Személyesen is sokakat érdekelhet ez a téma és társadalmi mértékkel mérve is aligha hangsúlyozható a fontossága: minél több egészséges csecsemő születessen és maradjon életben. Okos, megfontolt édesanyák és felkészült orvosok, modern laboratóriumok fogtak össze ezért. Az Orvostovábbképző Intézet munkatársainak segítségével — a műsorban dr. Czeizel Endre is közreműködik — pillanthatnak be a tévénezők a titkokba: a szakemberek a terheség, a terhesség gondozás és a szülés kérdéseire adnak választ.

Június 14-én az 1-es programban este fél 7-kor kezdődik az Ormánság fájából című riportműsor. A fa mint használati eszközök, szerszámok, épületek, bútörök anyaga ősidők óta ismert. S mikor már-már azt hittük, a modern anyagok kiszorítják, a fafaragásnak új reneszánsza kezdődött meg. Legálábbis a művészi és a művészettel határos területen. Hiszen élnek még olyan pástörök, idős parasztemberek, akik ismerik a fafaragás fortélyait, hozzájuk látogat el a pécsi stúdió stábjába.

G. T.

Otthoni rendezvény '83

A bányászlatka települések közül — május 8-án — idén első ízben Hidasra látogatott az Otthoni rendezvény már máris állandó szereplőgárdája. A vállalat szakszervezeti bizottság és a Ságvári Endre Művelődési Ház által szervezett ajándék-műsor ezúttal is gazdag programmal várta az érdeklődőket. A kedvezőtlen időjárás ellenére számszerű közönség volt kíváncsi a különböző együttesek, csoportok produkcióira. Ezen a napon a közsg szintje minden lakója találhatott kedvére valót a sokféle szórakozási lehetőség között.

napi nyelven szólva, az író-dájának egyik sarkában a nagy rendet megzavarja a karikatúrák, képek rendezésével együttjáró felfordulás.

Külön-külön csoportba rendezve a Dunántúli Naplóban megjelent sportkarikatúrák töredéke, barátok, vadászársak, külföldi útról útitársak, kalapok, hátizsákok, lábak és az elmaradhatatlan vadak. Bevallom, a tollat irigylve, és ha ismerősöket véltem felfedezni, jót kacagva forgattam az egyszerű, világos, vonalas rajzokat.

Derűtségemet fokozta, amíg a fotós kollégával beszélgettem, nem egész három perc alatt tollvégre kerültem, s néhány vonallal megrajzolva ott vigorgott rám saját karikatúrám is. Sokoldalúságára jellemző, hogy róka fogból számos stilizált havasi gyopárt készített. Ezek közül egy dísz a vadászkalapjának.

Faggatom, régmúlt vagy közeli vadászkalandjairól, de nem mesél egyet sem. Hétféteken, a vadásznapjain megy a természettel és a vadakkal találkozni — mondja szerényen.

Mayer Tibor nemcsak jó karikatúrista, hanem jó dekorátor is. Ezt jelzi, 1974-ben kapott Kiváló Dolgozó oklevél és számos, igénye-

sen, művészien elkészített plakát, melyről dolgozóink a Ságvári Endre Művelődési Ház programjának egy-egy érdekes előadásáról tájékozódhatnak.

Egy közös ismerősünk — amolyan művészféle — ahogy együtt látott bennünket Mayer Tiborral, nem kis éllel a hangjában megjegyezte.

— Aztán szépet írjál a művészúrról, mert a legközelebbi vadászvacsorára betölt kolbásznak. Lehet, hogy betöltenek...? Kukai András

Pályázati felhívás

A Baranya megyei Tanács V. B. művelődési osztálya, a Mecseki Szénbányák Szakszervezeti Bizottsága, a Mecseki Szénbányák Iászk-klubja és a Mecseki Bányászati Múzeum fotópályázatot hirdet. A pályázat témája a bányászélet. A pályázaton a Baranya megyében élő alkotók vehetnek részt. A pályázatra küldött fotókat zsűri bírálja el és az arra alkalmas képekből a Mecseki Bányászati Múzeum (Pécs, Déryné u. 19.) 1983. augusztus 29-től szeptember 10-ig kiállítás rendez.

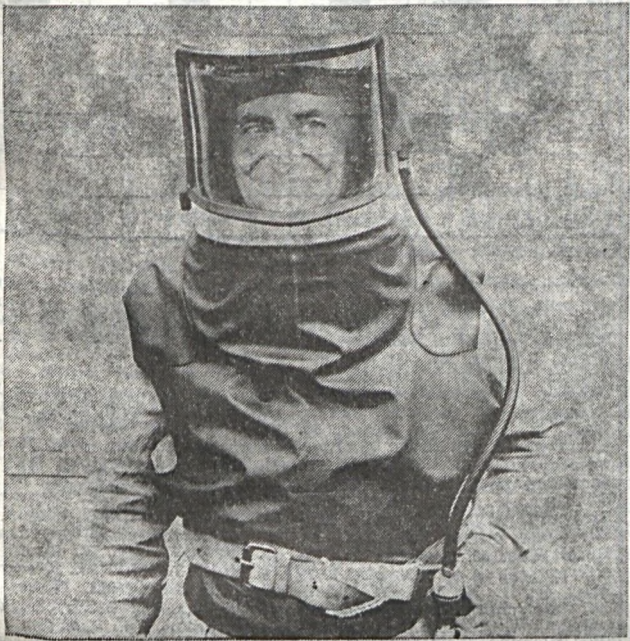
Pályázati feltételek: pályázónként beküldhető 4 db fekete-fehér és 4 db színes fotó. A fekete fehér fotók hosszabb oldala legalább 40 cm, a színesek legalább 30 cm. Ötél nem több képből álló sorozat is beküldhető. Egy sorozat egy fotónak számít. A fotók hátoldalára jól olvashatóan fel kell

Művelődésünk szótakozunk

1-30-ig a Stúdiógalériában: Emberek és állatok között. Mayer Tibor karikatúra-kiállítás.

A II. sz. bányauzemben az 1983. I. félévi kiképzés keretében a pv-szervezet tagjai az egyéni védőeszközök használatának módjával ismerkednek. **Bálint Jenő felvétele**

Egyre korszerűbb egyéni védőeszközök

Az EDÜ végtermék üzemrészében használják majd a képen látható sűrített levegős korszerű egyéni védőfelszerelést.

A Drager PR-66 típusú légzőkészüléket a Bányászati Anyagellátó Vállalaton keresztül szerezték be.

A készüléket a sűrített levegő hálózatról levegőtisztító rendszeren keresztül látják el előmelegített, tiszta levegővel, amelynek nyomását, mennyiségét a dolgozó szabályozhatja a derékövön csatlakozó szabályozó szeleppel.

A vállon nyugvó kámsza tökéletesen megfelel az ergonomiai szempontoknak, viselése minden eddigi használt egyéni védőeszköznél kényelmesebb.

A kámszába áramló levegő terelése és elvezetése olyan tökéletes, hogy nem érezhető léghuzat és nem is párosodik be az üvegablak.

A berendezés csatlakozó szerelvényei és kellei műszakilag jobbak az eddigieknél.

Dr. Bárány Imre

Újítások

A vállalat május közepéig a következő újításokat fogadta el hasznosításra.

II. sz. bányauzem: Áramszedő görgő acélperselyezés. Az újító neve: Katona Árpád, (17 820 forint). PKE lafetta felújítása acélcsovel. Az újító neve: Balogh Antal (27 ezer forint). Vászontetős hangtompító PR fűrókalapáchoz. Az újító neve: Wágner Antal (B).

III. sz. bányauzem: Bányauőrszék műanyagtartályból. Az újító neve: Faragó László (B). Pályaépítés perkolációs meddőből gumike-rekes szállításhoz. Az újító neve: Benkovics István és Drótos László (1 127 360 forint).

Szolgáltató üzem: KRAZ-gépkocsik felszerelése KCR daruval. Az újító neve: Gelencsér Ferenc, Garalyszki János, Bedők István és Vég Béla (B). Jelfogó tekerés és izzók sorbakötése tachográfáknál. Az újító neve: Vizli János (8 ezer forint).

Éredúsító üzem: Nyomószűrő vezérlés időrelével. Az újító neve: Rónaky Ká-

rolly (B). Gumicsapágy sőtóminta egyspirális osztályozóhoz. Az újító neve: Gamos István (100 ezer forint). Állvány hidraulikus préshez. Az újító neve: Fazekas Ferenc (35 ezer forint). Kapcsolás RT robbantógép szinkronrész ellenőrzéséhez. Az újító neve: Kopjár Ejnár (20 ezer forint). Szerelőkocsi vonórúd meghajlítása. Az újító neve: Bernát József és Mandzurakisz Vaszilisz. (B).

Kísérleti kutatási és automatizálási üzem: Rakodólapra szerelt műanyagtartály beszerzése. Az újító neve: Szilárdics József és Kis Tóth Jenő (11 400 forint).

A zárójelben levő számok azt a többletgyártást jelölik, amit a vállalat az újítások alkalmazásával éves szinten ér el.

(B) = Balesetveszély, az egészségre káros tényezőket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újítás. Használtsága pénzben nem fejezhető ki.

Társadalmi munka

Megjött a jó idő végre, a hétvégi házak, nyaralók lassan újra benépesednek, ha másrészt nem, hát azért, hogy kitakarítsák, rendbehozzák őket. Az igazi üdülési szezon kezdete előtt — nem csak a magánházakban, nyaralókban — a magyarthetlendi üdülőre is ráfér egy ilyen takarítás. Erre vállalkoztak a IV. sz. bányauzem nődolgozóinak közül 18-an április 26-án munkájuk befejeztével. A társadalmi munkán — amit az

üzemi nőbizottság szervezett — a női szocialista brigádok mind egyike részt vett, legnagyobb számban a Zója brigád, de részt vettek olyanok is, akik nem tagjai egyik brigádnak sem. A feladat az ajtók, ablakok lemosása volt, amit nagy jókedvvel és igen serényen végeztek leányaink, asszonyaink. Kezük nyomán kicsinosodtak a házak még a virágoskert kapálására is maradt erejük. **Weszli László**

„Száz forintnak ötven a fele...”

...egye meg a fészkes fekete fene” és ami a MÉV szálló felújítását illeti, e nótában megfogalmazott gondolat tökéletesen igaz. Valamikor 1982 tavaszán a MÉV megbízást adott az ÉLISZ nevű szövetkezetnek és szerződést is kötöttek, hogy a már említett szálló felújítási munkálatait végezzék el. Itt szobák, fürdők, nyílászárók stb. javításáról, esetleg egyes szerelvények újjal való kiváltásáról volt szó. A szerződés 2,4 millió forint keretösszeget tartalmaz a vállalt munkák költségeinek fedezésére. Ezen belül egy fürdő felújítása kb. 180 000 forintba kerül az előkalkuláció szerint.

Hogy ez sok vagy kevés az most utólag derült ki, úgy hogy ma egyértelműen soknak, sőt erkölcsstelen soknak bizonyul. A következő tényhelyzet talán önmagáért beszél. (Ez csak egy a sok közül.) Ez év januárjában megérkezett egy brigád az „A”-épület I. emeleti W. C. és fürdő felújítására. A munka zajából ítélve az ezen a szinten található osztályok dolgozói és a szálló lakói is úgy vélték, hogy nagyon gyorsan elvégzik a felújítást. Így a por és piszok és a fűsiketítő zaj csak rövid ideig veszi igénybe a dolgozókat és lakók türelmét. Most már tudjuk, naív elképzelés volt hinni a gyors, becsületes és tisztességes munkavégzésben. Közel 4 hónapig tartott ennek az egy vizesbloknak a felújítása. Amikor a munkákat végre befejezték és kifestve, valamint nagyon szép piros metlahi burkolattal ellátva rendeltetésszerű használatra átadták, mindenki megkönnyebbülten lélegzett fel. Ám a használatbavétel utáni második héten legnagyobb meglepetésre lezárták a felújított fürdőket és rövidesen újra zaj, piszok és valami mérhetetlen pa-

zarlás képe bontakozott ki előttünk. Mint kiderült, a végzett munka nem felelt meg a műszaki előírásoknak, és így a szemre ízléses fürdő a vadonatúj burkolatával együtt rövid időn belül újból romokban hevert. Érdeklődésünkre, hogy az újbóli felújítást ki fizeti ki, a munkát végzők egyike közölte, hogy belefér a keretbe és garanciába megcsinálják.

Dolgozóink is jól bánnak az alapműveletekkel és a látottak alapján ők is kihozták a kb. 180 000 forintos költséget, hisz az egyszeri felújítás 90 000 forintba, akkor a második a közvetlenül a készrejelentés utáni rombadöntés következtében 2x90 000-be kerül, sőt úgy gondoljuk, hogy még valami nyereség is képződik a kivitelezőnél. A baj csupán ott van, hogy a második 90 000 forint kalkulációja során már valahogy az itt dolgozók és lakók zsebebe kezdett bizsergni. Az erkölcsi oldal sem elhanyagolható, hisz tételezzük fel, hogy valamelyik dolgozója vállalatunknak nem bírja elviselni ezt a pazarlást és „értékmentés” címen hazament egy doboz piros metlahi-lapot. Ez vagy fel sem tűnik senkinek sem, hisz nem tétel ilyen káló mellett, vagy ha ugyanaz a dolgozó rendészeik ébersége folytán rajtaveszt, jön a jogos fegyelmi, a megszüntetés és kártérítés. Akik viszont dobozsámra törnek össze úgy, hogy előbb még le is rakják majd réselővel újból nekiesnek, talán még prémiumot is kapnak, hisz ők „munkát végeztek”.

Az itt dolgozók tapasztalták azt is, hogy a kivitelezők áldozatvállalásával sem volt baj, hisz szabadszombatjukat is felhasználták a gyorsabb munkavégzés érdekében. (Igaz, hogy e szombatot megelőző napon 2 óra körül vidám nótázás volt hallható a törmelékkupac tetejéről.) Valószínű, a jól és kellemesen beiktatott lemaradást hozták be dupla pénzért. A második felújítás után már nem is keltett nagy meglepetést, hogy a fürdőkád-ból leeresztett víz nem egyenes úton távozik a lefolyóba, hanem először kíváncsian kijön a „Szuezi csatornán” majd „áradozik” egy kicsit az újabb szép piros burkolaton és mint aki jól végezte dolgát elszivárogo ugyanoda, ahova a 2,4 millió forint. Hogyan tovább?

Szabó Sándor

Bemutatjuk

A műhely és a gépcsoport

Az Anyag- és áruforgalmi főosztály tevékenységét bemutató sorozatunk második részében egy olyan munkáskollektívával ismerkedünk meg, ahol jól megfér egymás mellett a kőműves és a motorszerelő. Jóllehet, a munkájuk nem köti össze őket, de a szakmájuk gyakorlati oldalán mindketten főképp tmk-jellegű munkálataikat végzik.

A csoport összetételéről kérdeztem Brúder Károly művezetőt, akinek ugyan csak szerteágazó feladata van, mivel kilenc szakmájó szakemberét kell összehozni, munkáját koordinálni.

— Jelenleg 26 fő dolgozik a területen — mondja —, ahol többek között a TH-hajlító műhely, mint a vállalat TH biztosítási elemek gyártója fontos feladatot teljesít, de ugyanolyan fontos tevékenységet folytat a szabóműhely, ahol a műanyag szellőzőcsövek (lutni) varrása történik.

— A kőműves és festő szakembereknek is akad munkájuk bőven, hisz az épületek, raktárak állaga meglehetősen megromlott állapotban van. A gépészek feladatát a rakodógépek rendszeres karbantartása és kisebb javítása képezi, de ezektől nemcsak a nehé-

ti az országosan jelentkező alkatrészhiány, pedig ha valaki közel van a vállalati anyagellátáshoz ők igen. Ezért vált szükségessé a napokban házilag elkészített emelővillás targoncához rakodókanál, amely végre megkönnyíti a nehéz és egészségtelen fizikai munkát, az ipari só vagonból való kirakásáról.

— A műszerészek végzik az egész vállalat területén a mechanikus és elektromos írógépek, könyvelőgépek karbantartását és kisebb javítását. A csoporton belül a kollektív munkáját a Petőfi Sándor szocialista brigád teszi teljes-

Az átalakított gép az ipari só kirakását könnyíti meg. **Komáromi István felvétele**

sé, amelynek eredményességét bizonyítja az 1982-ben elért arany fokozat. Végezetül megjegyzem — mondja a művezető —, hogy számunkra az jelenti a meg-

nyugvást, ha nem veszünk észre, hogy vagyunk, mert akkor mennek a gépek, nincs egyik munkaterületen sem műszaki hiba.

Komáromi István

Elkészült a vállalat szociálpolitikai terve

A szakszervezet aktívabb részvállalása a gazdasági és szociálpolitikai feladatok teljesítésében

— A vállalat a gazdasági terv részeként elkészítette a szociálpolitikai tervét. Hogyan látja ennek megvalósulási lehetőségét? — kérdeztük Mészáros István vszb-titkárt.

— A vállalat szociális tervé négy fő fejezetben munkavédelem, művelődés és sport, szociális ellátottság, munkahelyi és emberi viszonyok fejlesztése területén fogalmazza meg az ez évi tennivalókat. Tervünk részletesen tartalmaz közép- és hosszútávú feladatokat is, mert a szociálpolitikának reagálni kell a jól látható jövő problémáinak a feloldására is. Tervezett feladataink ez évi ellátására vállalatunk több mint 240 millió forintot biztosított. Ehhez azonnal hozzá kell tenni, hogy az összeg kevés valamennyi jogos igény kielégítéséhez, látunk és tudunk kell azt is, hogy a vállalati anyagi források behatároltak. Így aztán nem könnyű az igények és lehetőségek ellentmondását feloldanunk. Hogy hogyan látom a megvalósulás lehetőségeit? Egyes területeken eredményesen valósult meg törekvéseink, mint pl. a kultúra, oktatás, továbbképzés, üdültetés, segélyezés, ifjúságpolitika. Más területeken vannak gondjaink, melyeket tőlünk kívülről okok, vagy megváltozott körülmények befolyásolnak. Pl. lakásépítés, munkásszállítás, egészségügyi ellátás, védő- és munkaruha minősége. Ezek olyan komplex gondok, melyek mindegyikének megválaszolására nem vagyok hivatott.

— A szociálpolitikánk leglényegesebb eleme, a lakásépítés támogatása. Milyen lehetőségek vannak a lakásépítésre, s annak anyagi támogatására?

— Kollektív szerződésünk mellékletként a lakásgazdálkodási támogatási szabályzatunkat a bizalmi testületünk még nem hagyta jóvá, tehát csak a jelenleg kialakult helyzetéről tudok tájékoztatást adni. Rendeleti úton 1983. június 1-vel megváltozott a lakásépítés (vásárlás) pénzügyi támogatási lehetősége. Leglényegesebb változás az eddigi — munkásoknak az eddigi — 100 ezer forint állami támogatás megszűnése. Ugyanakkor kiterjeszt-

tették a szociálpolitikai támogatást mindenfajta lakásépítésre (gyermekenként 30 ezer forint, eltartott után 20 ezer forint). Egyidejűleg lehetővé tették a vállalatoknak, hogy az adózott nyereségből lakásépítési alapot képezzenek. Ha nyeresége nincs, a tartalék-alapból képezhet lakásépítési alapot, két évi visszafizetési lehetőséggel. Vállalatvezetésünk engedélyezte, hogy a tartalék alapból ez évre 10,6 millió forint kerüljön a lakásalapra.

— Dolgozóink kölcsöntörlesztéseiből ez évben várhatóan 3 millió forint kerül befizetésre, így közel 14 millió forinttal gazdálkodhatunk. Ezen összeg kb. fele az 1982-ben rendelkezésünkre álló összegnek, lehetőségeink tehát csökkentek. A vállalati pénzeszközökön felül bányászainknak, akik 1 éves föld alatti munkaviszonnyal rendelkeznek, házasok, vagy gyermeküket egyedül nevelők 100 ezer forint felfüggesztett bányász-kölcsön adható (10 évi föld alatti munkaviszony után ezt nem kell visszafizetni), mely ebben az évben 17,9 millió forintot tesz ki. Ez az összeg 179 bányász lakás pénzügyi támogatását teszi lehetővé.

— A vállalati pénzeszkö-

zöket, amelyek a gyakorlatban csak 1983 májusától állnak rendelkezésünkre, a következők alapján tervezzük felhasználni: bányász-lakások támogatása (OTP beruházású lakások) 10 százalék saját készpénz befizetése mellett a 70 százalék OTP-kölcsön biztosításával, a 20 százalék támogatásra 2,5 millió forint, plusz 8 millió forint bányász-kölcsön. Családi házat építő dolgozóinknak 4 millió forint plusz 100 ezer forint bányászainknak lakásonként. Szervezett cseréből adódó kétféle lakások pénzügyi feltételeinek biztosítására 4 millió forint. A fennmaradó összeget további területek biztosítására kívánjuk fordítani.

— Bányász-lakás-támogatásra, családház-építésre ez évre a központi keretből biztosított 17,9 millió forint. Ennek felhasználása viszont telekhiány miatt nem biztosított, itt keresni kell a megoldást lakásépítésre. Ennek érdekében a napokban várható végleges megállapodás Pellérdén 48 darab családi ház építésére, melyhez lakásonként 100 ezer forint bányásztámogatást tudunk adni. Továbbiakban tárgyalásokat folytatunk a siklósi városrész III. tömbjének további területelőkészítési munkáira.

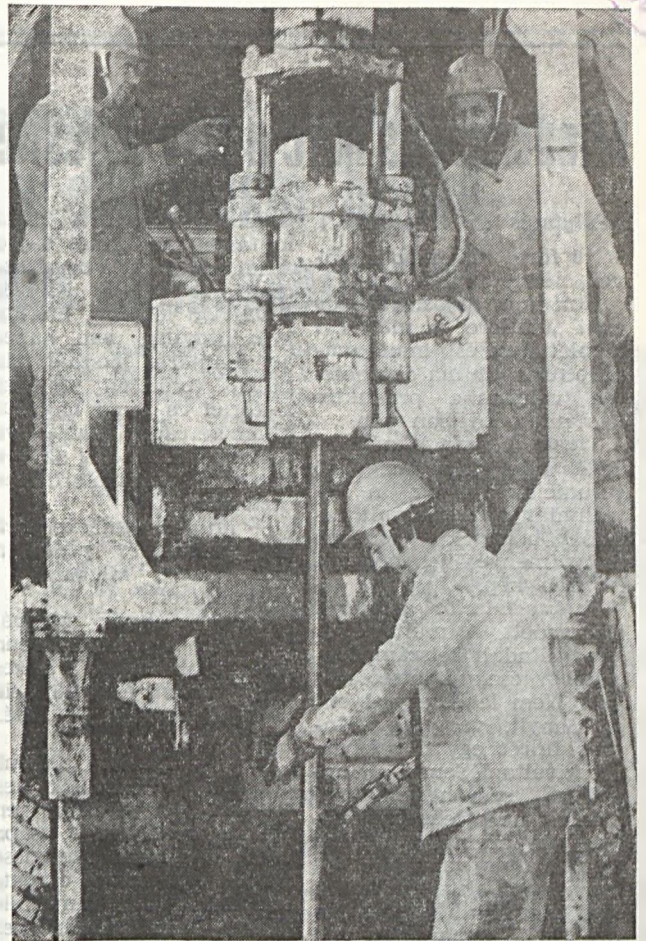
a fennmaradó pénzeszközök lekötésére. Folytatni kívánjuk az Ércbányász Munkáslakásépítő és Fenntartó Szövetkezettel az Ércbányász utcai lakótelep bővítését 23–26 lakással. Ezen túlmenően a családi házat építő bányász dolgozóinknak rendelkezésére tudunk bocsátani lakásonként 100 ezer Ft-ot. A következő évben Patacs-nyugat építése is előtérbe kerül. Összességében megállapítható, hogy a pénzügyi szigorítások ellenére vállalatunk — ha szűkebb mértékben is, — biztosítani tudja az anyagi feltételeket a lakást építeni, építtetni, vásárolni szándékozó dolgozóinknak.

— Ahhoz, hogy a korábbi évek lakásszámait tartani tudjuk, és a megnövekedett lakásköltségek egy részét át tudjuk vállalni évi 40–50 millió forintot kellene biztosítani. Ehhez az eddigieknél jobb gazdasági eredményt kell elérnünk, hogy megfelelő lakásépítési alapok képződ-hessenek.

— Közismert, hogy a nehéz bányászati munka lerontja dolgozóink egészségi állapotát. Milyen munka- és életkörülmény-feltételekkel lehetne a meglévő helyzetet változtatni, javítani?

— A munkavédelmi fejezetben megfogalmazott feladatokra 100,6 millió forintot biztosít vállalatunk, a szociálpolitikai költségeknek majdnem fe-

(Folytatás a 2. oldalon)

„Kiepités közben” az M-4 brigád Tatabányán
 Egyed Imre felvétele

A II. sz. bányauzem nem adja fel...

Mindennapos harc a terv teljesítéséért

Minden jó gazdasági egység az év elején — ismerve feladatait — úgy áll neki a feladatoknak, hogy az első munkanaptól szilveszterig az elvárásoknak megfelelően. Ha mindez négy hónap viszonylatában nem sikerül, annak többféle oka lehet. Negyhónapos tervmaradás okait keressük „kerekasztal”-beszélgetésünk során a II. sz. bányauzemben Bujtor Béla üzemvezetővel, Szírom Hugó vezető geofizikussal, Harsányi Lajos vezető geológussal, Farkas László körletvezetővel és Berecz István körletvezető-helyettesével.

Az 1982-es év utolsó napjaiban szintén „kerekasztal”-beszélgetés során az 1983. évi tervfeladatok teljesítésének várható lehetőségeiről az újságunk hasábján már az üzemvezető és néhány szocialista brigád vezetője nyilatkozott. Akkor a termelés várható, objektív nehézségként a termelés súlypontjának mélység felé való eltolódását, a földtani és bányászati viszonyok romlását és a létszám gondokat emlegették.

Hogy vélekednek ma, amikor a negyhónapos göngyöltött összüzemi mutató 91,9 százalékos, nyersérc-termelés 82,8 százalékos és a vágathajtás teljesítése 102,5 százalékos?

Bujtor Béla: A legutóbbi év végi kerekasztal-beszélgetés során még az év végi számokból nem tud-

tunk nyilatkozni. Nagyon jó gazdasági év volt a tavalyi. Nagyon szép munkát végeztek dolgozóink és a vállalati célon túl is hoztak eredményeket. Úgy látszott ebben az évben is megvannak az alapok a múlt évhez hasonló teljesítéshez. A létszám fejlődött. Derekasán dolgozó kollektívában egészséges munkafegyelmet és üzemi légkört tudunk kialakítani, ami biztosítéka volt az előtünk álló feladatok megoldásának. Sajnos nem jöttek be számításaink. Elsősorban a romló körülmények jelentkeztek. Ezekhez a körülményekhez nem igazodó nagyon feszített tervet kaptunk. Az I. negyedév várakozáson alul sikerült. A tavalyi IV. negyedévben romló körülményeink egy része átmeneti volt, de másik része néhány hétig, sőt hónapig is elhúzódott. Az elmeddülés az általunk számítottnál nagyobb volt. A tavalyi indított 22. szint nem tudta a többi szint „leülését” kiváltani. Fáziskésésbe kerültünk azzal, hogy az emberek a vékony ércek tektonikailag szabdaltnak letehez nem szoktak hozzá. Sajnos, a létszám, ami rendelkezésre állt volna, elfogyott. Az első negyedév végére 20 fővel, s jelenleg

(Folytatás a 2. oldalon)

Lakástámogatásra 17,9 millió forintot biztosított a vállalat
 Csöndör László felvétele

Közlönyterjesztés

Kiemelkedő gazdasági, politikai és társadalmi munkásságáért Deák László IV. sz. bányauzem, 71-es Váci Mihály ifjúsági szocialista brigád csapatvezető vájára a Munkaérdemrend arany fokozata kormánykitüntetésben részesült.

Mindennapos harc a terv teljesítéséért

(Folytatás az 1. oldalról)

is 10 fővel kevesebb a vágó létszámunk.

Harsányi Lajos: Az év eleji „leülésre” a múlt évi többlettermelés miatt számítottunk, de ma a probléma valóban a produktív létszám hiányában van.

Szirom Hugó: A múlt év végén elfogytak a nagyobb volumenű helyek, a létszámhiányhoz párosult az első hónapok gyengébb teljesítménye is. Így állt össze a kép.

Farkas László: A bánya elöregedett. A múlt év végén elindult létszám-növekedés csak látszólagos volt. Nem lehet egy Gyenge Sanyit, vagy egy Kovács Imrét egy új emberrel kiváltani. Sem a mennyiségi, sem a minőségi munkát nem lehet biztosítani. De ezentúl objektív akadályai is vannak a jelen állapotnak. Nézzük például a május hónapot! Eddig 548 to lemaradása van a körletnek, és 109 m többlete. Ha ezt a méretet a legszerűsebb gurító szelvényvel tonnára átszámítjuk, akkor legalább 800 to többletünk van.

— Mégis van-e lehetősége az éves terv teljesítésének?

Bujtor Béla: Bekapcsoltuk a 23. szintet, és az V. üzem területéhez tartozó, de a II. sz. bányüzem 25. szintjéről megközelíthető III/A blokkot. Ezek a szintek a feltáró és előkészítő fázisban segítenek a terv teljesítéshez. Ha a mostani körülmények lényegesen nem romlanak, ha a létszám teljes, vagy a fölött lesz, ha a II. félévben az előkészített területen lesz MIT termelni, akkor változtatás nélkül, eredeti tervet...

— Nem sok a ha...?

Bujtor Béla: Ez kell hozzá! **Harsányi Lajos:** A jobb ércek helyeket be kell vonni a termelésbe, hogy elmentőzzük a létszám-gondot. Vagy létszám kell. Természetesen nem olyan, aki bejön az utcáról, hanem már bányász, lőrzs-gárda.

Berecz István: A vágóhajtással még nincs baj, de a létszám gond a beruházó-feltáró körletben is. Nem a vágó létszám, mert az pillanatnyilag van, hanem a fenntartó létszám. Hatalmas területen dolgozik a körlet és mind nagyobb, kilométereket jelentő vágatszakszakokat kell az V-ös üzemi munkaterülethez biztosítani.

— Milyen intézkedésekkel próbált és próbál az üzemművezetés kilábalni a mélypontról?

Szirom Hugó: Megváltoztattuk a prémium-rendszert, „föltaláltuk” a kesztyű gurítót, és a 23. szint bekapcsolása is ilyen intézkedés volt.

Farkas László: Különös műszaki intézkedést nem tettünk. A jelenlegi lencsére tervezzük a csapatokat. Sokkal szerencsésebb egyszakos csapatot telepíteni a vékony telepekre. Természetesen nem állandó délelőtti. Ahol számíthatunk tömegtermelésre, ott kétszakos csapat marad.

Bujtor Béla: Az ösztönzési rendszer rugalmas, nincs megmerevedve. Nagyobb gondot fordítunk a minőségi munkára és nagyobb szerepet kap a minőségi prémium mint eddig. Ma például feladtuk az eddigi, hónap elején szokásos tervezést. Most a teljesítmény alapján konkrétan tervezzük a munkahelyek és a brigádok termelési nagyságát. Év elején igen reális volt a kollektív önbecsülő erejére számítani. Abban a szakaszban, amikor nagyon rosszak voltunk, akkor is 100 százalékos feletti teljesítményt adtak brigádjaink. A kollektív erejét mutatja, hogy nagyon jól sikerültek május hónapban a kommunista műszakok. A tona-terv teljesítés májusban eddig 112,6 százalékos, a fémkg 121 százalékos, összüzemi m³/m³ pedig 103,1 százalékos. Nagy biztositóka a tervteljesítésünknek, a fizikai és műszaki dolgozók maximálisan dicséretes hozzáállása. E mögött óriási tömegpolitikai munka is rejlik. Nagy szerepe

van a párt és a tömegszervezetek aktívainak. A bekapcsolódó új szintekkel új feladatok jelentkeznek, és a körletvezetők, a műszaki dolgozók a probléma elé jönnek szinte. Nagyon fontos, hogy az irányító műszakiaknak egy feladatra több alternatív megoldásuk legyen, és azonnal tudjanak változtatni. Itt van például a 23. szint. Már megkaptuk az első pofonokat. Úgy látszik, most már mindennapos harc kérdése a terv teljesítése. A hátralevő időszakban 106 százalékot kell teljesítenünk az eredeti éves tervhez, de nem mondunk le róla, meg akarjuk csinálni!

Kukai András

A MÉV II. sz. bányüzem Szamuely Tibor KISZ-szervezője az 1982-83-as oktatási év zárásaként politikai vetélkedőt rendezett a két alapszervezet csapatai részére. A vetélkedőn legjobbnak a gépészet dr. Münnich Ferenc alapszervezet csapata bizonyult. Képünkön a győztes csapat látható balról jobbra: Bank Jenő, Eliás Imre, Bagi István és Jávor István. Bálint Jenő felvétele

A pártoktatás tapasztalatai a IV. sz. bányüzemben

A napokban véget ér a szakszervezeti, KISZ- és a pártoktatás. Összegződnék azok a tapasztalatok, melyekre alapozni lehet a következő évek agitációs és propaganda munkáját. Ez készített arra, hogy felkeressem Honti Lajost, az MSZMP IV. sz. bányüzem pb-titkárát és Székelyi Endrét, az üzemi pártbizottság oktatási felelősét, hogy összegezzék az 1982-83. évi pártoktatás tapasztalatait.

— Az 1982/83-as pártoktatásokat a vállalati és üzemi pb és vb által elfogadott elvek alapján szerveztük és bonyolítottuk — mondja az oktatási felelős. — Fő feladatunk tüztük ki az ideológiai alapok felrészítését és a VI. öt-éves terv alapvető célkitűzéseinek tudatosítását és más gazdaságpolitikai kérdések megvitatását.

— E célok és feladatok teljesítése érdekében 12 foglalkozást tartottunk. Öt foglalkozáson a marxizmus-leninizmus alapfogalmait frissítettük fel, további öt foglalkozáson aktuális politikai kérdésekkel foglalkoztunk, két foglalkozást pedig a csoport,

propagandista igényeinek megfelelően szabadon választott témából tartottak az oktatási körök.

— Az úgynevezett káderképzéseken — ML egyetem, középiskola, pártiskola, tanfolyam — 61 fő vett részt. Tizenkét tömegpropaganda tanfolyamot indítottunk 166 fő részvételével, a gazdaságpolitikai kérdések témaköréből — mondta Székelyi Endre.

— Az elmúlt év tapasztalata alapján mondhatjuk, hogy hatékony volt a politikai oktatás, a megjelenés is éves szinten 80-85 százalékos volt — veszi át a szót Honti Lajos — de minőségében van javítani való. A minőségi javítások igényét alátámasztják a többször felbukkanó vélemények, sokszor a taggyűlésen a hozzászólásokból is kitűnik a politikai alapok hiánya. Ebben a rohanó világban politikus legyen a talpán, aki válaszolni tud kellően nem „karbantartott”, „fejlesztett” politikai alapok nélkül. Ezért van szükség olyan politikai foglalkozásokra, ahol az alapokat frissítjük fel: ez nem tűnhet száraznak, erről a propagandistának

kell gondoskodnia. A párttagoktól nagyobb követelményt várunk a politikai tájékozottságban. A kezdeményező készség nagyon összefügg: hogy érti-e összefüggésében, látja-e az ember a környezetében zajló eseményeket.

— Az 1983/84. évi politikai oktatásokra megkezdődtek a szervezések, a szükséges irodalom beszerzése is folyamatban van. Üzemi szinten a jövő évben is egységes témájú oktatást fogunk tartani, valamennyi tömegpolitikai tanfolyamon. Ennek előnye, hogy bármelyik kör foglalkozásán részt tud venni az is, aki esetleg más műszakra került. Az oktatás témáját — a megyei pb. ajánlása alapján — időszerű ideológiai kérdések témaköréből fogjuk szervezni. Úgy ítéljük meg, hogy ez az oktatási anyag régi igényt fog kielégíteni, és népszerű lesz. Fokozottabb figyelmet és segítséget adunk a KISZ politikai oktatás hatékonyságának növelése érdekében — fejezte be a beszélgetést Honti Lajos.

Tóth János

LENDEGEINK VOLTAK

Május 26-tól 27-ig J. Puzder egyetemi tanár, a Kassai Műszaki Egyetem Bányászati Kara dékánjának vezetésével 17 tagú küldöttség tapasztalatsere céljából vállalatunknál és a Mecseki Szénbányák Vállalatnál tett látogatást.

A küldöttség tagjai közül tizen a Kassai Műszaki Egyetem oktatói, a többiek pedig a Kassa környéki bányászati vezetők. Első napon a III. sz. bányüzemben és a IV. sz. bányüzemben tettek látogatást, majd a második napon a Mecseki Szénbányák Vállalat Kossuth- és István-bányáját látogatták meg.

Elkészült a vállalat szociál-politikai terve

(Folytatás az 1. oldalról)

lét. Ez jelzi azt is, hogy itt a legnagyobbak a terveink és annak költségkihatásai. A nehéz bányászati munka dolgozóink előtt valóban közismert.

— Legfontosabb az, hogy az üzemben a munkahelyeken érezhetően ezt tapasztalhatják bányászaink. Milyen munkafeltételekkel lehetne javítani a helyzetet?

— A gépesítés fokozásával, a bányászati műveltekben az olyan technológiai továbbfejlesztésekkel, amelyek könnyítik a fizikai munkát. Másrészt az eddigiéknél nagyobb védelmet biztosítanak a károsító hatásokkal szemben. A munka- és életkörülmény szerves részét képezi a munkafelszereltség is. Itt gondok vannak a mosatással, a ruházat minőségével. Ezen a területen jelentős javulást várnak dolgozóink. A meglévő fürdők, étkezdék, éttermek állagát, felszereltségét is folyamatosan javítanunk szükséges — mondotta a vszbtitkár.

V. T.

Alternatívák, gyors tájékoztatás

Vita az üzemi demokráciáról

A III. sz. bányüzem MSZMP végrehajtó bizottsága a közelmúltban tárgyalta az üzemi demokrácia helyzetét, további feladatait. A testület elé került írásos anyag elemezte az üzemi demokrácia kibontakoztatása érdekében végzett eddigi munkát, az elért eredményeket, vázolta az előrelépést akadályozó tényezőket és jobbító szándékú javaslatokat is megfogalmazott. Az említettek közül csak néhány gondolat.

Az üzemi bizalmi testületi ülések az eddigiekben betöltötték szerepüket, tevékenységükkel elősegítették az üzemi feladatok teljesítését. Hibaként említi a jelentés is, hogy ezen ülések elé általában nagyon kevés volt az alternatív javaslat.

A legkülönbözőbb fóru-

mok beterjesztését kritizálva hallhattuk, hogy az írásos anyagok gyakran bő lére vannak engedve, a szóbeli kiegészítések is terjedelmesek. Így aztán túl kevés idő jut a tulajdonképpeni érdemi munkára, a vitára, a vélemények egyeztetésére.

A másik gond, hogy a javaslatok kimunkálásában résztvevők az egyetlen, vagy általuk helyesnek vélt javaslatok túlságosan ragaszkodnak. Így aztán a rugalmasság hiánya sokszor az aktivitás rovására megy.

Problémaként vetődött fel, hogy jónéhány azonos vagy azonos jellegű beszámolót, jelentést párhuzamosan külön-külön tárgyalnak más-más fórumok, ami teljesen felesleges.

Szinte minden hozzászóló felvittette az információ-

válaszolatlanul hagyják a döntések meghozatalánál nem veszik figyelembe. A „nyitott szemmel” járó probléma-felvetőket a „nehéz emberek” közé sorolják.

Az eddigiekből is kitűnik, hogy üzemben a munkahelyi demokrácia helyzete, érvényesülése nem hibák és hiányosságok nélküli. Minden felelős tisztséget betöltő vezetők világosan kell látnia, hogy sem politikai céljainkat, sem gazdasági feladatainkat nem tudjuk megvalósítani, ha nem találjuk meg azokat a formákat és módszereket, melyek alkalmazásával a dolgozók mind szélesebb tömeget tudjuk vonni az irányításba, a nap mint nap adódó új problémák megoldásába. Mert csak ez eredményezheti a tulajdonosi szemlélet és felelősség erősítését, ami alapvető feltétele az üzemi demokrácia gyakorlásának.

Olykor tapasztalható, hogy a véleményt mondó dolgozók javaslatait meg-

Herendi István

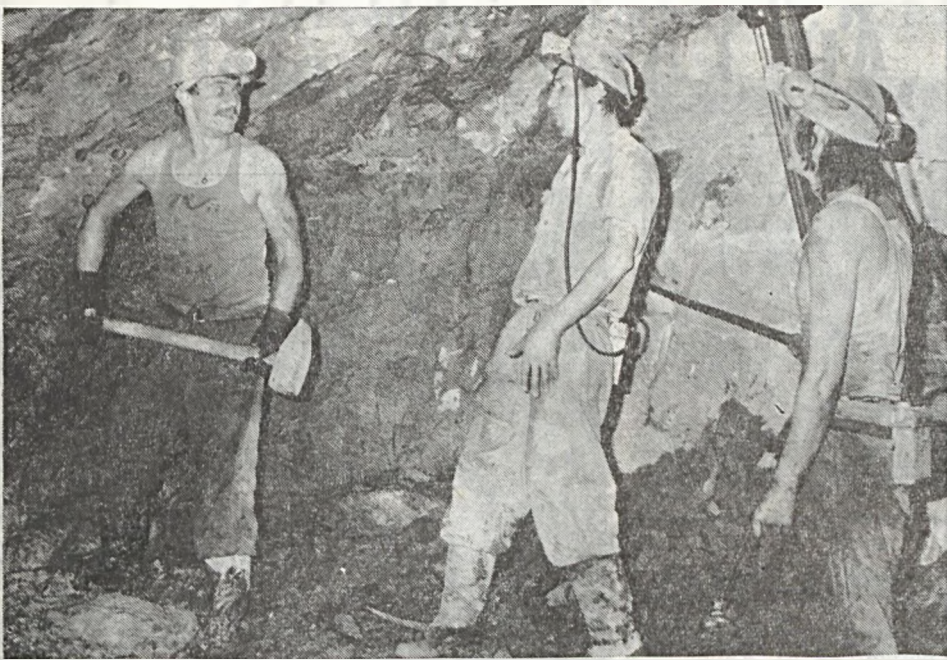
Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Kisdaróczy János
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35. Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-147, 7-108

Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs, 39-es dandár út 19.
Felelős vezető: Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre 43,20 Ft
Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-023-4

A IV. sz. bányauzem 23-as ifjúsági szocialista brigádja fejtés előkészítése közben
Pirák Zoltán felvétele

A fiatalok helytállása

A gazdasági nehézségek országos gondja vállalatunkat sem kímélte. A pénzügyi eszközök átcsoportosítása, a tartalékok felélése csak lassította ezt a folyamatot, amely az intenzív gazdálkodásra való átállás miatt szükségesszerűen bekövetkezett. Emellett a különböző közvetett és közvetlen jövedelem elvonásokat elsősorban a vágvégiek bérének más területek terhére történő növelésével kellett ellensúlyozni. További gondokat okoz, hogy az egyre erősödő ütemű nemzedékváltás miatt a produktív létszám mintegy 30 százalékat abszolút szakképzetlen 18–25 éves új dolgozók alkotják. A közvetlen termelő szférában — tehát a vágvégen — dolgozók a hosszú évek óta beidegződött termelési szemléletükön nehezen, vagy egyáltalán nem tudnak változtatni. Így adódott az a helyzet, hogy bár minden-

ki úgy érzi megtette a magáét, sőt erején felül teljesített, ez az erőfeszítés azonban a bérceculán nem jelentkezik arányos mértékben.

A IV. sz. bányauzem I. termelőegység életében is egyre fokozottabb mértékben jelentkeztek az előzőekben leírt problémák. A terv teljesítése érdekében kellett a kialakult helyzetben utat keresni az eddigiekből eltérő szervezési, termelési intézkedéseket tenni. Egyik ilyen intézkedés volt, hogy a nagy létszámú csapatokról fiatal, jól képzett szakemberek új dolgozókkal történő kiváltásával, új csapatokat szerveztünk. E csapatok elé azt a követelményt állítottuk, hogy jó minőségű munkát végezzenek, egyenletes teljesítményt nyújtsanak, fogadják, illetve tartásuk meg a fiatal, új dolgozókat és rendszeres fegyelmezett

munkát. Alakítsanak ki olyan közösségeket, amelyek e követelményeknek megfelelnek.

A 23-as ifjúsági szocialista brigád az elmúlt év augusztusában alakult teljesen újjá. Csapatvezetője Szabó László fiatalága ellenére nagy szakmai és mozgalmi tapasztalattal megértette az elvárásokat. Brigádjának átlag életkora 26 év. Tíz fős telepítéssel zsinórban 120 százalékos teljesítménnyel dolgoznak. A csapat minden tagja képezi magát, KISZ-tagok, teljesítik vállalásaikat. Ma ritkán tapasztalható jó kedvvel, szorgalmasan végzik munkájukat.

Hogy miért pont róluk írok és nem a számtalan nagy múltú, komoly sikereket elért brigádkról? Mert ők megértették, amit még sokan nem: a vállalat gondjainak megoldása elsősorban a mi munkánk eredményességétől függ. hogy miként tudunk helytállni az adott körülmények között, és nem attól, hogy rég túlhaladott eredményeinkre hivatkozva várjuk el a társadalmi segítséget.

Lovas László

A munkaverseny nem vesztett lendületéből Deák László, a szocialista brigád- vezetők országos tanácskozásáról

Az MSZMP Politikai Bizottsága 1983. január 18-i ülésén javasolta a szocialista brigádvezetők VI. országos tanácskozásának összehívását. Erre május 28-án Budapesten sor került. Vállalatunkat Deák László (IV. sz. bányauzem), a 71-es Váci Mihály ifjúsági szocialista brigád csapatvezető vájár, Töllössy Pál (Központ), a Bánki Donát szocialista brigád vezetője képviselte. Meghívottként részt vett még a tanácskozáson Szuper József (öntöde) is, aki a brigádmozgalmában a megalakulás óta tevékenykedik.

— A tanácskozás fő céljai között első helyen szerepel további lendületet adni a szocialista brigádmozgalmaknak. A hallottak alapján mit mondana erről — kérdeztük Deák Lászlótól.

— Azzal kell kezdeni, hogy fontos jubileumához érkezett a brigádmozgalmak. Rendkívüli találó volt a hármas jelszó akkor, amikor megfogalmazódott, s az eltelt évek alatt semmit sem vesztett jelentőségéből. Ez napjainkra is ugyanúgy érvényes, az más kérdés, hogy vannak időszakok, amikor ki kell tudni választani, hogy a három jelszó közül melyiket kell erősíteni. Jelenleg például a munka került előtérbe, de úgy, hogy figyelmen kívül hagyunk a másik kettőt. A szocialista brigádmozgalmak létrejötté időszakában és napjainkban is a párt politikáját, annak megvalósítását kívánta támogatni.

— A brigádmozgalmak viszonylag állandó elemei a jobb, több, eredményesebb munkára való törekvés, az alkotó, újító kedv, a mű-

veltség gyarapítása, a szocialista típusú közösség kialakítása. Hogyan kerültek szóba ezek a tanácskozáson?

— Sok hozzászóló bírálta az irányítást, az értékelés túlzott központosítását. Ezért javaslatukban megfogalmazódott az egységes irányítás szükségessége, az értékelés egyszerűsítése. Többen megkérdezték, szükség van-e arra, hogy adminisztratív eszközökkel behatárolják egy-egy vállalatnál, intézménynél százalékos arányban mennyi brigád érhet el különböző fokozatokat. Felmerült olyan javaslat is, hogy a brigádoknak biztosítsanak lehetőséget, hogy a pályázati rendszerben akár egy év távlatában is megpályázhassanak magasabb elismeréseket. Gáspár elvtárs külön kiemelte, attól függetlenül, hogy most a munka szerepel az első helyen, de erősíteni kellene a mozgalmal belül a tagok politikai ismereteit, állampolgári és jogi ismereteit, és mint újat, a munkakultúra javítását. Úgy érzem, hogy a három „kívánság” kiteljesedhet a hármas jelszó jegyében. Visszaülve a kérdésre, egyértelmű volt a megfogalmazás, hogy ne a több munkát kérjük számon a brigádoktól, hanem a napjainkban is érvényes minőségi, munkaszervezési kérdések szerepeljenek napirenden.

— A szocialista versenymozgalmak dinamikusan változó elemei a versenyformák, a szervezeti keretek, az irányítási, értékelési és elismerési szabályok, melyek már az országos tanácskozást megelőzően sok vitát váltottak ki, bírálatot kaptak.

— Így igaz, s előző vá-

Deák László

laszaimban ezekre már nagyrészt utaltam. Az országos tanácskozás kérte, hogy az illetékes szervek a szükséges módosításokat úgy végezzék el, hogy az irányítás, szervezés, elismerés egyszerűbbé, demokratikusabbá, a munkahelyi körülményekhez jobban igazíthatóvá váljon. A gazdaságpolitika megfogalmazta a verseny céljait és nincs szükség új versenycélok kidolgozására.

— A munkaverseny a munkahelyi demokrácia egyik sajátos területe is. Ebből következik, hogy a továbbhaladás fontos feltétele a demokratizmus még tágabb érvényesülése.

— Ezt a tanácskozás is megerősítette, oly formában, hogy a tartalmi jegyeket tovább kell erősíteni.

— Mik voltak benyomásai, milyen volt a hangulata a tanácskozáson?

— Nézetem szerint a tanácskozás megfelelt a várakozásnak. Azok a kérdések szerepeltek napirenden, amelyek a tanácskozást megelőző időszakban sokakat foglalkoztattak. Az más kérdés, hogy egyes ágazatok sajátos helyzetükből kiindulva így a bányászat is, másként közelíti meg az egyes problémákat.

— Sok, talán túl sok szó esik mostanában a gazdasági munkaközösségekről. Ezek megítélése milyen volt a szocialista munkaverseny szempontjából?

— Ez a féltés nem csak itt a tanácskozáson hangzott el. Úgy érzem, szeretném hangsúlyozni, hogy a gazdasági társulások semmi kárt nem okozhatnak a mozgalmaknak. E társulásokat a társadalmi igény fogalmazta meg, s hozta létre.

— Gratulálunk a Munka Érdemrend arany fokozata kormánykitüntetéshez, melyet a tanácskozást megelőző napon vehetett át!

— Köszönöm a közvetlen munkatársaimnak, hiszen nélkülük ezt az elismerést nem érhettem volna el. Köszönöm vezetőimnek, hogy olyan környezetben dolgozhatok, ahol megtudtam valósítani a munkában elképzeléseiket, s a sajátjaimat is. V. T.

N. G.

Akik mindig tartják a ciklust

Még a III. sz. bányauzem népszerűségében valaki megjegyezte: — No ha a 18-asra mész, láthatsz szép bányát. Nem fognak áradni neked. Nem ilyen munkahelyről álmodoznak a bányászok.

A hatodik szinten Rác György aknász vállán a löszeres ládával éppen a 18-asra igyekszik. Ut közben elmondja, hogy ez a szint már az „utolsókat rúgja”.

— Már csak néhány csapat van itt, azok is vágatszinten, vagy legfeljebb egylétrás feltörésben — magyarázza. — Teljesen „ki van már belezve ez a bánya”, talán ha néhány hónapig művelhetjük még.

A feltörés valóban alacsony. Szaknyelven szólva az utolsó előtti szeletet művelik, annak is talán az utolsó szabadszéli kamráját hajtják.

A vágvég már üres, sőt már néhány lyukat is fúrtak. A fúrógépet azonban most kiszerelelik.

— Sneperelelnünk kell, hogy be tudjuk ácsolni — magyarázza Domonkos János szakvezető vájár.

— Műszak végén azért biztosan tudunk robbantani — fűzi hozzá Koller István csapatvezető.

— Nem is tudom, mikor maradt el robbantásunk — fordul felém az aknász. Pedig itt az ácsolni való több mint mászol.

Benézünk az előző szabadszéli kamrába. Sűrű th-erdő és rengeteg biztosító anyag. Ez a terület már le van hálózva. Elmondják; van itt még pár hónapos munka. Ez a művelés alatt álló kamra is megy még 18 métert és utána egy szelettel lejjebb „alábújnak a háló alá.”

— Valószínűleg ez a csapat marad végig a szinten — mondja az aknász.

— És már kilenc éve itt dolgozunk — bólint rá a szakvezető. Én például a többi szintet alig ismerem, talán még el is tévednék. Közben ideérnek a bá-

Felvételünkön balról jobbra; Majorosi László esillés, Domonkos János szakvezető vájár és Koller István csapatvezető vájár látható. Somoskői Ervin felvétele

nyamérók. Ellenőrzik az irányt, a dölést.

— No elég meredek?

— Húszfokos.

— Érdekes, ha felviszek egy th-t, meredekebbnek tűnik — kétkedik nevetve a csapatvezető.

Aztán elmondják, hogy tizenkét éve alakult a brigád, azóta kétszer voltak

az üzem kiválói, 1977-ben pedig a Vállalat Kiváló Brigádja címet is elnyerték. Szóba kerül, hogyha az előző munkahelyen nem végeztek volna idő előtt, akkor most valahol másol gurítót hajtának. De amikor új munkahely kellett nekik, a gurítót még nem lehetett elkezdni.

— Sajnálják?

— Mármost, hogy nem mi kaptuk a gurítót?

— Mi tagadás, az jobb lett volna. De ezt a munkát is el kell végezni, s ha már itt vagyunk, akkor dolgozunk becsülettel — mondja Koller István.

1. A Kutató-mélyfűrő üzem kutatási pártcsoportja írja: Tudomásunk van arról, hogy az orvosokat körlevélben hívták fel a táppénzes napok csökkentésére és a MÉV orvosai részére prémiumot tűztek ki, ha 1983-ban az 1982. évhez viszonyítva kevesebb lesz a táppénzes napok száma.

A felvetésre Bimbó József szociális igazgató válaszolt:

— Sem a vállalat, sem az egészségügyi szerv nem adott ki olyan tartalmú körlevelet, amelyben az információ jelez, mint ahogyan prémiumot sem tűztek ki a táppénzes napok csökkentésére. Még célzások sem hangzottak el a témákra. E felvetések igazát, tisztaságát, őszinteségét, megalapozottságát vitathatónak tartom s kimeríti a rágalmasz fogalmát. A felvető vagy felvetők részéről indokoltnak tartom ennek bizonyítását. Ez annál is inkább szükséges, mert az ehhez hasonló további mondatok túlságosan messzemenő következtetéseket tartalmaznak, amelyek teljesen alaptalanok és valótlanok.

2. Az Erődítő üzemeltető szakszervezeti információban javasolják, hogy egységesítsék a hűségjutalom százalékokat, ha kell a béralap terhére is.

A javaslatra Juhász Károly munkaügyi osztályvezető válaszolt.

— Hasonló jellegű kérés már a kollektív szerződés módosításakor is felmerült. A hűségjutalom rendszerét a 24/1975. NIM É. 23/NIM sz. utasítás szabályozza. A hűségjutalom mértéke differenciált a besorolás, munkahely és a bányászati idő alapján. A miniszteri utasítás nem hatalmazza fel a vállalatokat, hogy ettől a kollektív szerződésben eltérjenek. Elvileg sem helyes az egyenlőségi, mert a differenciálás elősegíti a munkanélküliséget pl. a föld alatti munkakörökben. A bérfejlesztés mértéke egyébként sem teszi lehetővé a kérés teljesítését.

3. A Központ dolgozói a szakszervezeti és a pártinformációban az alábbi észrevételeket tették: — Több osztályvezető helytelenül tartja az egységes 2,7 százalékos bérrányos bérfejlesztés felosztást, differenciálni kellett volna az osztályok között. — Kéri a PIK-et, hogy nagyobb gondot fordítson a központi antennák üzemeltetésére, hogy kevesebb legyen az antenna miatti műsorkiesés és javuljon az adás minősége.

Az észrevételekre Bimbó József szociális igazgató és Torma Tamás, a PIK antennarészleg csoportvezetője válaszolt:

Bimbó József: Közismert, hogy 1983-ban csak minimális, 2,7 százalékos bérfejlesztést lehetett végrehajtani. Ebből kellett megoldani egyes dolgozóknál a bérminimumra való ráállást is. Ez már differenciálást jelentett. Bérproblémák minden osztályon jelentkeztek, ezért a bizalmi testület a bérrányos felosztás mellett foglalt állást. A kevés bérfejlesztési keretből ugyanis csak úgy lehetett volna differenciálni, ha egyes osztályok, részlegek semmi bérfejlesztést sem kaptak volna.

Torma Tamás: Az Uránvárosban folyamatosan dolgozunk az antenna-hálózat hibáinak kijavításán. Az időnként előforduló üzemzavarokban közrejátszanak az erősáramú zavarok és az import korlátozások is.

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

4. Egy korábbi információban a Szolgáltató üzem Kövágószőlőn lakó dolgozói azt állítják, hogy a dr. Benked László körzeti orvos kötelezettségbe tartozó orvosi tevékenységet csak pénzért volt hajlandó elvégezni. A vállalati pártbizottság kérte dr. Reményi Jenő megyei főorvost, hogy a panaszt vizsgálja ki és a vizsgálat eredményét írásban közölje.

Dr. Reményi Jenő mb. megyei főorvos választ szösz szerint közöljük az alábbiakban.

„Szíves tájékoztatásul közlöm, hogy megkeresése alapján a Pécs m. városi Tanács V. B. egészségügyi osztályával dr. Benked László kövágószőlői körzeti orvos elleni közérdekű bejelentést kivizsgáltam. Ennek eredménye az alábbiakban foglalható össze:

A kivizsgálás során meghallgatták a körzetben dolgozó Gál Gyuláné és Jobbágy Gyuláné körzeti ápolónőket. Elmondták, hogy dr. Benked László körzeti orvos minden beteget megvizsgál, a beteghívásokat teljesíti, munkájukat szakmailag irányítja, munkakapcsolatuk kifogástalan. A rendelés során soha nem tapasztalták, hogy bárkitől pénzt kért volna az ellátásért, vagy olyan magatartást tanúsított volna, mely arra engedett volna következtetni, hogy orvosi tevékenységéért a betegől ellenszolgáltatást várt volna.

Az Egyesített Egészségügyi Intézmények felnőtt ellátási igazgató-helyettes főorvosa felkereste a kövágószőlői községi tanácsot, annak elnökét és titkárát, információt kérve az orvos tevékenységéről és az egészségügyi ellátás színvonaláról. A községi tanács mindkét tisztségviselője egybehangozva kijelentette, — a közelmúltban tartott falugyűlésen elhangzottakat is figyelembe véve — hogy a lakosság az egészségügyi ellátással elégedett, az orvos magatartása ellen kifogás, panasz nem merült fel, szakmailag jól felkészült, nagy tapasztalattal rendelkező orvosnak tartják. Az Egyesített Egészségügyi Intézményhez, mint a szakmai irányítást végző szervhez az orvos munkáját, vagy magatartását kifogásoló panasz nem érkezett. Dr. Benked László szakmai felettesei véleménye szerint is szakmailag jól felkészült, nagy tapasztalattal rendelkező orvosnak tartják.

A bejelentésben szereplő kitétel, miszerint mint felülvizsgáló főorvos is a kötelező felülvizsgálatot több esetben pénzbeli ellenszolgáltatás fejében végezte volna — téves információ. A körzeti felülvizsgáló főorvos 1983. január 17-től dr. Rajczy Agnes, ezt megelőzően dr. Párcsami Agnes csop. vez. belgyógyász főorvos volt.

Miután a közérdekű bejelentés konkrét eseteket nem tartalmaz további kivizsgálásra a Pécs m. Városi Tanács V. B. egészségügyi osztályának lehetőség nem volt. Ennek ellenére dr. Benked László körzeti orvos figyelmét felhívták, az orvosotikai követelmények szigorú és következetes betartására.

4. Több üzem dolgozója sérelmezik, hogy a Meselek Aruházig érvényes bérlettel —

ha esetenként a belvárosba akarnak utazni — át kell szállni városi buszra.

A sérelemre dr. Kiss Elemér, a Volán 12. sz. Vállalat üzemigazgatója válaszolt:

Nem kell átszállni, mert a buszvezetőknél van jegy, meg lehet náluk váltani a jegyet és tovább lehet utazni.

Gácsi Máttyás

Művelődünk?

Tesztem fel a kérdést magamban, amikor a könyvhét alkalmával elmegyek egy-egy könyvtár pavidonja előtt, mikor sikerül megalkalmával beállók a pénztár előtt hullámzó sor végére, s mikor mint közönségszervező könyörgök a dolgozóknak, hogy legalább egy jegyet vegyenek. Pedig a felkínált programok igen változatosak. A legkülönbözőbb műfajok előadásaira invitálnak őket. Dehát a jegyek drágák, a gyerekekkel foglalkozni kell. Ilyenkor azonban eszembe jutnak a mártir háziasszonyok, akik önmagukat sajnálva mesélik: mióta férjhez mentem, még egy moziba sem jutottam el. Nincs rá idő? Nem engedi a férje?

Am felmerül bennem az a gondolat is, hogy az utcán csavargó gyerekek szülei mind művelődnek. Ugyanis, ha a csemetékre való hivatkozással élünk a kultúrprogramoktól... Nőde sorolhatnám ezt vég nélkül.

Jó megoldás csak az volna, ha a szervezett brigád-programok mellett, szervezett családi programok létrehozására is képesek lennénk. Így, mivel a családtagok érdekelve vannak egy-egy előadás megtekintésében, a közös cél érdekében a házimunkát hamarabb elkészülnének, a gyerekek sem az utcán csavarognának, s az a szál, amely a családi harmóniát alkotja, talán kicsit erősebb lenne.

Ugye mindenki így szeretné?
H. K.

Kedves Szülő! Többet tud Ön az elsőosztályos gyermekénél? Igen? Biztos ebben? Mert, ha nem, most megbizonyosodhat. Elég, ha eleget tesz annak a felhívásnak, amit mostanában a leendő első osztályos gyerekek szülei kapnak, miszerint fájóan kell be szemefényük leendő iskolájába s ott töltsenek ki egy négyoldalas tesztlapot. Meghózzá időre, mert az sem mindannyi, hány perc alatt esik le a tantusz.

Huszonöt feladat megoldásával vizsgálják képességeinket, elsősorban azt a képességünket, vajon eléggé érettek vagyunk-e arra, hogy elsőosztályos gyerekeket nevelhessünk. Ilyen még nem volt! Kértek már tőlünk pénzt, a leghetlenebb dolgokra, társadalmi munkát, aminek sok értelme nem volt, akartak már velünk vetetni olyan színű és minőségű tornaruhát, iskolaköpenyt, amit talán a világon sehol sem gyártanak, hívtak már bennünket munkaidőben bal-

„Állj közénk” vetélkedő

A III. sz. bányauzem Léka János KISZ-szervezete mellett működő ifi munkabizottság és az Eötvös Loránd ifjúsági szocialista brigád az idén is megrendezte az iskolai év végén a már hagyománnyá vált „Állj közénk” című vetélkedőt.

A három patronált iskola 3. osztályos őrsei vettek részt ezen a tréfás, ügyességi feladatokkal teletűzdelt versenyen, amelynek a fő témája a KISZ-életre való felkészítés anyagának számonkérése volt. A kövágószőlői Általános Iskola kettő, az Acsády úti három, és az Anikó úti Általános Iskola négy őrssel képviseltette magát május 13-án a MÉV Központ tanácstermében, ahol a 19 feladtból álló vetélkedőt tartottuk. Az írásbeli feladatokat tofó és teszt formájában kértük számon. Ezekben a következő témakörökből kellett számon adni: KISZ—úttörő szervezeti felépítése, szervezeti szabályzat, a KISZ története, idegen szavak értelmezése és általános világpolitikai tudnivalók. Közben a következő ügyességi játékokban mérték össze tudásukat a pajtások: zsákbaütés, mocsárjárás, halászat, dühöngő, karikadobás, büntetőütés, tv-tenisz és gyufakötödsi.

Villámkérdésként Killián György élete és a KISZ-tagfelvétel szerepelt, s végül az utolsó feladatként egy sportágot kellett kirakniuk a gyerekeknek, melynek a betűi a léggömbben voltak elhelyezve. A közel két és fél óras vetélkedőt nagyon élvezték a jelenlévő pajtások. Játshattak, szórakozhattak és új ismeretekhez is jutottak. A zsűri örömmel vette tudomásul, hogy a jelenlévő pajtások komoly és lelkiismeretes munkával készültek az elméleti részre. A szoros és mindvégig izgalmas vetélkedő végeredményeként: I. helyezte a Winettou, II. helyezte a Jómadarok, míg III. helyezte a Barátság őrsei.

A győztes „Winettou” őrsei tagjai verseny közben
Jezsek László felvétele

lett. Az I—V. heyezett csapatok oklevelet és vásárlási utalványt kaptak. Az iskolák versenyében idén az Anikó útiak diadalmasokdtak, s ezzel az „Állj közénk” vándorszerleget egy évig őrizhetik. Végezetül az ifi munka-

bizottság vezetője megköszönte a zsűri munkáját, illetve elköszönte a most ballagó pajtásoktól, akiket minél hamarabb ifjú KISZ-tagokként szeretnének viszontlátni.

Franyó József

MTV PÉCSI STÚDIÓ

Zalai hévizek. Zalába látogattak a pécsi tv-stúdió munkatársai. Abba az ország részbe, ahol az elmúlt évtizedben szinte gombamódra szaporodtak a turisták számára pihenést nyújtó fürdők és gyógyfürdők. A pécsi tévések a Zalaegerszegi Városi Művelődési Központ munkatársaival közösen készítették filmjüket, amely a hagyományos és a kialakulóban levő zalai termál- és gyógyfürdők egész sorát mutatja be.

Dr. Btrecker Ottó, igazgató főorvos közreműködésével arról is számot adnak, milyen szerepet játszanak a gyógyvizek a dolgozók regenerálódásában.

Művelődjünk szótakozzunk

18-án, 20.20 órakor: Kinék pénze van, zenés kabaré, Szerreplők: Szerencsi Eva, Tordai Teri, Keres Emil, Kossuth-díjas, érdemes művész, Inke László. Kiváló művész, Mikó István. Józsa Imre, Nyerges Ferenc, Prokopius Imre, Rihla Emil. Belépődíj: 70,— és 50,— Ft.

29-én, 20 órakor: Az Országos irodalomtanítási napok keretében: Orkény István: Pisti a vízivatarban.

Közlemény: Nyári szünet: pinceklub július 1-től augusztus 15-ig. Magányosok klubja, augusztus 1-től szeptember 3-ig.

Nyugdíjasok klubja: 29-én, kirándulás Magyarhertelendrére. Indulás a klub elől 7.30 órakor.

Jelentkezés keddi és pénteki napokon a klubban, Csapó Dezsőnél.

lány, vagy hogy a vas és a réz, nem kőzet, hanem fém.

A legtöbb gondot mégis valószínűleg az ábrák okozták a vizsgázóknak, melyek művészi kivitelük-

látható, melyekből áthúzással kell kiválasztani a jobb lábtól eredő nyomokat. Feltehetően ez azt szolgálja, hogy akinek két ballába van, annak gyermekére a tornatanárjának külön gondja legyen.

Ezeken kívül kíváncsiak arra is a tesztlap összeállító, tudunk-e kettővel szorozni, hárommal osztani, és tudjuk-e mi kell egy ház építéséhez? S hogy mi az egésznek a haszna? Lehet, hogy megállapítják, hogy gyermekünk helyzete előnyös, mert mindent jól oldottunk meg. Lehet, hogy azt állapítják meg, hogy gyermekünk helyzete hátrányos, mert azt állapítottuk meg, hogy két ember részegen bemeleg egy kocsmába és ott halk beszélgetés mellett lejözanodik.

Mindenesetre arra feltétlenül jó ez a vizsga, hogy utána csodagyerekek nevezzenek el bennünket, mivel annyi eszünk van, mint hat éves korunkban.

Kaján

Tesztelnek bennünket

gítségül azt is megadják, hogy ez vagy ló, vagy ökör, vagy szamár, vagy tehén. Mert ez az egyik bonyolult kérdés a huszonötösből.

Van közöttük egyszerűbb is, mint például az, hogy ismerjük-e a kis „a” betűt, feltudjuk-e rajzolni egy óra számlapjára a kis- és a nagymutatót, úgy, hogy az óra húsz óra tíz percet mutasson. Ennél sokkal nagyobb követelményeket is állítanak elének, mert tudnunk kell, hogy a patak, a légy, a tűz, a gyerek és a leves közül melyik az élő-

kel és izléses tartalmukkal külön kiérdemelték figyelmünket. Az egyik feladat pl. az, hogy egy öt képben elbeszélj történetet kellett logikai sorrendbe rakni. A történet olyan szép és tanulságos, hogy feltétlenül ide kívánczozik: Két ember találkozik a kocsmá előtt, beülnek, isznak, nótáznak, majd egymást támogatva hazatérnek. Ha ezt nem tudja sorrendbe rakni egy valamirevaló szülő, hát nem érdemli meg, hogy gyermeket neveljen! Egy másik képen két lányom

Komplex polgári védelmi gyakorlat a IV. sz. bányauzemben

Csöndör László felvételei

„Fegyelmetten hajtották végre a feladatot”

A Honvédelmi Bizottság határozata és a polgári védelem országos törzsparancsnokának intézkedése alapján, felmérő üzemi polgári védelmi gyakorlat lebonyolítására került sor, az Ipari Minisztérium kijelölése szerint a IV. sz. bányauzemben.

A gyakorlat jellege és módszere: az üzemi pv felmérő gyakorlat, parancsnoki és törzsvezetési gyakorlat elemeinek felhasználásával. Az üzemi polgári védelmi parancsnokság és törzs, az üzemi önvédelmi szervezet parancsnoki és beosztott állomány, továbbá a kijelölt üzemi dolgozók részére felmérő polgári védelmi gyakorlat lebonyolításának időtartama 8—8 óra volt.

A komplex gyakorlat vezetője: Bimbó József szociális igazgató, pv-parancsnokhelyettes volt. Törzsfőnöke: Fehér László irányító tpk.

A tervezésre, szervezésre és előkészítésre, továbbá a polgári védelmi gyakorlat sikeres végrehajtása érdekében előkészítő törzs lett kijelölve. Az előkészítésben részt vett, illetve a gyakorlatot megtekintette Lévai József őrnagy, Pécs város pv törzsparancsnoka és az Ipari Minisztérium által kinevezett döntnök, Pető Ferenc, a Mecseki Szénbányák szénesztályozó főmérnöke, üzemi törzsparancsnok.

A gyakorlat lebonyolítása után a parancsnoki állomány, valamint a szemlélők értékelték a végrehajtást.

Varga László értékelésében a sikeres végrehajtás mellett kitért az apró formai hibákra, s kiemelte, a komplex gyakorlat előnyét, mely nagymértékben

hozzájárul a tervekben foglaltak csiszolásához és eredményesebbé teszi az elkövetkezendő feladatok megoldását.

Tarr Mihály, az önvédelmi század parancsnoka kiemelte a gyakorlaton résztvevők jó hozzáállását, valamint a szervezés hatékonyságát, melyet bizonyított, a tartalék létszám megjelenése. A hozzáértés növelésére hívta fel a figyelmet.

Bimbó József kihangsúlyozta, hogy az üzemi pv-parancsnokság és törzs munkáján látszott, hogy készültek, a feladat megoldását aprólékosan kidolgozták, a gyakorlaton résztvevők fegyelmetten voltak, s ez jó eredményhez vezetett. Külön kiemelte az üzemi gazdasági vezetését, akik nagyon komolyan és alaposan hajtották végre a feladatot.

Lévai József őrnagy a jó fegyelmet, hozzáállás mellett kiemelte a védelem-szervezés, termelés átszervezésének a legapróbb részletekig való kidolgozását. Hangsúlyozta a komplex gyakorlat jelentőségét, ami módot ad az apró részletek kidolgozására és begyakorlására. Véleménye szerint, ez a gyakorlat elérte a kitűzött célt, és ezen résztvevők bonyolultabb viszonyok között is képesek lennének a meghatározott feladatok maradéktalan ellátására.

Pető Ferenc döntnök összegezte a parancsnokság és törzs munkáját. Kiemelte a parancsnoki törzs példamutató össz munkáját, a jó politikai agitációt és szervezést. Sok praktikus példát látott a gyors, ötletes feladatmegoldásra. Eredményesen értékelte a gyakorlatot.

Tóth János

„Pozitív közhangulat, erkölcsi elismerés, bátorító légkör”

Újító tevékenység a II. sz. bányauzemben

Az újító és feltaláló tevékenység, mint a műszaki fejlesztés társadalmi erőforrása, a népgazdaság fejlődésének valamennyi szakaszában fontos szerepet játszott és játszik mind a gazdasági építőmunka, mind pedig a társadalmi-politikai tudatformálás terén.

— És milyen eredményeket ért el ez a mozgalom a II. sz. bányauzemben?

— Szép eredményeket könyvelhetünk el az újítások terén — mondja Ulrich Tibor technológus csoportvezető, az újítási ügyek intézője. — Dolgozóink megértették ennek jelentőségét, és nagy kedvvel foglalkoznak ilyen irányú feladatokkal is. Ez nagymértékben köszönhető annak, hogy a beadott újítások üzemi ügyintézésére nagyon gyors, az üzemi főmérnöke jól kézben tartja a dolgot. A hozzá érkező újításokat azonnal kiadja szakvéleményezésre az abban a témakörben illetékes szakembernek, s rövid időn belül már kéri is vissza tőlük, hogy mielőbb továbbküldhesse azokat. Ezzel az átfutási idő nagyon lerövidül, ami jó az üzemmunka is és az újítóknak is.

— Minden évben van 20—30 db beadott és 20—25 darab elfogadott újításunk. S talán egy kis büszkeséggel mondhatom el azt is, hogy 1978-tól 1981-ig elsők voltunk a bányauzemek közötti versenyben.

— Szüettek újítások dolgozóink szinte minden munkaterületéről. Vannak első újítási dolgozóink, de vannak olyan „törzstag”-újítóink is, akik minden évben rendszeresen jelentkeznek 2—3 db újítással. Hat fő ilyen Kiváló újító van. Közülük is a legtermékenyebbek: Reinhardt Ferenc külszíni lakatos, Riskó József külszíni művezető, aki egyúttal rendszeres szakvéleményező is, és József László mozdonyvezető.

— Örvedetes jelenségként állapítható meg, hogy omladoznak a „kínai falak”, amelyek eddig üzemeinket — legalább is az újítások terén — elválasztották egymástól. Egyre jobb a kapcsolat, szívesen

veszik át egymás újítását, a szükséges mintadarabok megküldésével lényegesen megkönnyítik a legyártást és így a bevezetést is. Rendszeres tapasztalatcserekre is sor került az utóbbi időben.

— Az újítók munkája nyomán nem mindig születnek nagy dolgok. Hisz kisebb jelentőségű ötletek is lehetnek hasznosak, dolgozóink nehéz fizikai munkáját megkönnyítők. Mindezek mellett mégis számot tevék az újítások nyomán elért megtakarítások is.

— Nagyon fontos, hogy dolgozóink ne veszítsék el újítási kedvüket, egy-egy el nem fogadott újításuk nyomán, hanem töretlen lendülettel dolgozzanak tovább a következő sikerének az érdekében. Csak így érhetjük el azt a nagy országos szintű célkitűzést, hogy ne maradjon feláratlanul semmilyen szellemi tartalék. Ehhez pedig az szükséges, hogy vállalatunk továbbra is irányítsa a figyelmet az újítások fontosságára, azok felhasználásának megszerzésére, az alkotó légkör és kedv megteremtésére — mondotta végezetül Ulrich Tibor.

Nagy Sándor

Reinhardt Ferenc többszörös újító a hidraulikus csilicetovábbító felújítását végzi. Bálint Jenő felvétele

Nem lanyhulhat a fegyelem!

Amikor fontosak a szabályok

Újra és újra előbukkanó téma a munkavédelem. A szabályok leírása és azok megvalósítása között hosszú az út. A tapasztalat azt mutatja, hogy sokszor bizony eléggé „güröngyös” ez az út. Nagy összehangoltság szükséges ahhoz, hogy a termelési tervek végrehajtása közben a munkavédelmi előírásokat is betartsuk, illetve betartsuk.

Tóth Jánossal, a Kutató-mélyfűrő üzem munkavédelmi megbízottjával beszélgettünk, tevékenységéről érdeklődünk.

— Elég sok idegességgel jár ez a munkakör. Szeretnénk szakmai és mindenféle téren. Lényegében hozzám tartozik az egész üzem munkavédelmi ellenőrzése, az asztalosműhelytől kezdve a fűrőberendezésekig minden. Vizsgálom az új felvételes dolgozókat, besegítek a rehabilitációs bizottság munkájába. Elég sok az adminisztrációs munka is.

— Hogyan sikerül betartani a munkavédelmi szabályzatokat?

— Az előírások betartása nem mindig a vezetőn múlik, hiába a népgazdasági és üzemi anyagi ráfordítás — 1983-ban például 4 millió 800 ezer forintot költ az üzem védőfelszerelésre, ebből 392 ezer az egyéni védőfelszerelésre — ennek dacára történt januárban egy súlyos baleset. Ez nem következett volna be, ha a

fűrőmester fején van a védősisak. A közvetlen termelés-irányítók és a dolgozók tehetnek legtöbbet a balesetek megelőzésének érdekében.

— Milyen tényezők befolyásolhatják még a balesetvesztést?

— Hátrányosan fokozza a balesetvesztést a munkaerőhiány is. Arra kellene gondolni, hogy fontos a termelési képesség, de nem minden áron.

— Milyen időközönként ellenőriz?

— En rendszeresen végzem „körútjaimat”. Fokozott figyelmet fordítok egy-egy új fűrőberendezés üzembe állítására, illetve áttelepítése után addig nem kezdhetik el a fűrások mélyítését, amíg át nem néztem, hogy a berendezés megfelel-e a követelményeknek. Ezen kívül havonta vannak „nagy” ellenőrzések, ahol az üzemvezető és a főmérnök is részt vesz. Az észlelt szabálytalanságokat jegyzőkönyvvezetjük, a szabálytalanság büntetést von maga után. Következnie lehet a fegyelmi vagy a prémiumpelvonás.

— Milyen a baleseti mutató ebben az évben?

— Az első negyed évben a vállalati szintű versenyen nyertünk 10 ezer forintot. Azzal nyertük, hogy az ezer munkára kieső műszakszám megtört 3,5 mutatója helyett a miénk 2,3 volt.

Bertáné II. E.

VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE AZ ÉV ELEJÉTŐL

Vállalat:	II.	III.	IV.
Fémtermelés fkg			103,9%
Vágathajtás fm			101,7%
Létszám fő			99,9%
Eredősítő üzem:			105,2%
Vegyifeldolgozás t			
Bányauzemek:	II.	III.	IV.
		százalékban	
Nyersérctermelés fkg	90,0	115,2	103,1
Vágathajtás fm	100,6	101,4	103,3
Összüzemi telj m ³ /mfl.:	93,7	99,3	91,8

Forgórészcsere

Evek óta komoly erőfeszítéseket kíván az üzemektől a kitűzött tervek teljesítése, így alig hiszem, hogy akadna olyan vezető, akinek egy váratlan, komolyabb üzemszervezésnek akár csak a gondolata is ne okozna komoly szívdobogást, hiszen egy tartósabb leállás szinte lehetetlenné teszi a tervek végrehajtását. Az előre nem látható okokat bizonyos fokig mégis előre kell látni s a nem tervezhető is

tervezni. Többek között az ad jelentőséget annak a gyakorlatból még nem ismert és azóta sikerrel végrehajtott munkának, amit a IV. sz. bányauzem gépészeti részlegének 10 dolgozója és a Ganz út szakembere végzett a közelmúltban.

Az üzem korábban megrendelt az aknában üzemelő szállítóegységhez egy tartalék forgórész, ami a múlt év végén megérkezett. A forgórészcsere — korábbi tapasztalatok nem lévén — egy hétre tervezték úgy, hogy arra az időszakra az egyik termelő részleg leállt volna, illetőleg a munka átszervezésével, szabadságolásokkal oldották volna meg a problémát, amit az egyik gép leállításával járó szállítókapa-citás kiesése okoz. A jól szervezett munka eredményeként szerencsére erre nem volt szükség. A 14 tonnas, mintegy 9 millió forint értékű gépet szombat reggeltől vasárnap délig beszerelték és feszültség alá helyezték.

A munkát szervezők előre gondoltak minden olyan körülményre, ami a sikert elősegítette. A beemeléshez speciális emelőt kellett készíteni, s többek között olyan problémákat kellett megoldani, mint például a szerkezet szinte abszolút vízszintes helyzetben tartása emelés közben, vagy mint a forgórész és a hajtótárcsa széthúszása. Jellemző, hogy a mintegy 6 cm-es elmozdítást 2 óra alatt lehetett végrehajtani.

A szerelésben résztvevők kiváló munkát végeztek, a számukra szokatlan feladatot is sikerrel oldották meg, köszönet illeti őket érte, hiszen lehet, hogy ez a megmentett munkaidő az év végi elszámolásnál sokat nyom majd latba.

Weszl László

LABDARÚGÁS

A döbbenet! A tavaszi gólkirály Harmath (csíkos mezben) fejese ezúttal kapu mellé száll a Kutató-mélyfűrő—III. üzem mérkőzésén Egyed Imre felvétele

A kutatók átvtették a vezetést

A tavaszi elsőséggért folytatott versenyfutásban lépés hátrányba került a hét fordulón át vezető II. üzem „A” csapata, miután a sorsdöntő Kutató elleni mérkőzésen vereséget szenvedett. A múlt évi bajnok kutatók remek játékkal szinte kiütötték a tavaszi elsőségre pályázó ellenfeleket, és így az utolsó fordulóban az élre kerültek és ezzel tavaszi első lettek. Ez közel sem jelentette azt, hogy a csapat ezzel befordult a célegyenesbe, mert az előnyük csak egy pont és ez a kiélezett küzdelemben csak a pillanatnyi pozíció megtartására elegendő.

Igy tovább tart a két csapat között a bajnoki címért folytatott küzdelem. Az előrehozott őszi fordulóban mindkét együttes biztos győzelmet szerzett, akárcsak a III. üzemiek, akik mindjobban magukra találnak és előretörésük veszélyhelyzetet teremthet az első hely kérdésében...

A Szolgáltató gárdája remek hajrával lekörözte a középmezőnyt és pillanatnyilag megcsillant a lehetőség a dobogóra való kerülésre. Ezek óta az élmezőnyben állomásozó Anyagosztály szereplése most némi eszalást okozott. A nagy reményekre jogosult együttes jelenleg a sílány helyezést jelentő ötödik helyen áll. Az élmezőnyhöz való felzárkózás erős menetelést kíván, kérdés, bírják-e majd erővel az ezzel járó formajavulást.

A IV. üzem csak árnyéka önmagának. Egy-két bravúros szerepléstől eltekintve az őszi teljesítményük a vártnál messze elmaradt.

Az őszi szezonban alapos formajavulásra és huszáros rohamokra lesz

szükségük, hogy javítani tudjanak jelenlegi kínos helyzetükön.

A II. üzem „B” együttese tulajdonképpen azt nyújtotta, amire képes. Ez a csapat végeredményben egy tartaléka az „A”-nak. Több esetben kíségeti a bajnokságra törő „bátyját” vagy éppenséggel besegít, ha creje megengedi. Az EDÜ messze elmaradt az előző évek eredményeitől. Viszont meg kell jegyezni, hogy ez a csapat idén áll össze, mivel a „menők” a városi bajnokságban szerepelnek, és mint helyettes erő képes. Számukra még erős a mezőny, de fiatalok és van idejük edződni, tanulni és jövőre jobb eredményekre lesznek képesek.

A gólkirálysággal folyó küzdelemben Harmath Tamás (III. üzem) volt a legeredményesebb, tizenhárom alkalommal keserítette meg a kapusok életét. Darázs (Kutató-mélyfűrő) 10 góljával megelőzte Borovácot, míg a harmadik helyen hármas holtverseny alakult ki Nagy Z. (III. üzem), Harangozó (Anyagosztály) és Borovác (II. üzem „A”) között.

Az előrehozott mérkőzések után és az említett mesterlövészek újabb találatival tömörebbé vált a gólkirálysággal folyó küzdelem.

A BAJNOKSÁG ÁLLÁSA

1. Kutató-m.	8	6	2	36-7	14
2. II. üz. „A”	8	6	1	13-14	13
3. III. üzem	8	5	1	24-18	11
4. Szolgáltató	8	4	1	20-27	9
5. Anyagoszt.	8	3	1	4-22	7
6. IV. üzem	8	2	2	4-18-24	6
7. II. üz. „B”	8	1	1	6-16-41	3
8. EDÜ	8	—	1	7-13-43	1

Góllövőlista állása: 14 gólos Harmath (III. üzem), 11 gólos Darázs (Kutató-mélyfűrő), 10 gólos Borovác (II. üzem „A”), 9 gólos Nagy Z. (III. üzem), Varga II. (II. üzem „A”), Jozsi (Szolgáltató).

Kovács Miklós

Július 1-től Aerobic-fogyókúra

Új, eddigieknél jobb lehetőség adódik a testkultúra ápolására, az Aerobic-torna, az Aerobic-fogyókúra július 1-én kezdődik a Ságvári Endre Művelődési Ház nagytermében,

heti két órában. Jelentkezni lehet a Ságvári Endre Művelődési Házban és a sportbizottságon.

Részletes felvilágosítást a július 1-i számunkban adunk.

Június 18–19-én

Országos horgászverseny Orfűn

Bizonyára sok horgász szíve megdobban, ha azt hallja: Orfű. Azoké is, akik már évek óta odajárnak, és azoké, akik még soha nem voltak ott, de hallottak már az itt kifogott rekordméretű halakról. Hogy a horgászszerecsene kegyeibe fogadja-e a IX. Országos Olajbányász Horgász Kupa résztvevőit, azt még csak találgatni lehet, de június 19-re ez is eldől majd. Mint ahogy az is elvállik, hogy a hazánk minden tájáról érkező — az eddigi nevezések alapján több mint húsz csapatra számíthatunk — horgászok közül ki főzi a legfinomabb halászlét.

De menjünk sorjába! A verseny 18-án, délután kezdődik. A négyfős csapatok egy-egy résztvevővel nevezhetnek, a — mondjuk úgy — technikai számokra.

A ki mit tud idejére a botokat tollra cserélik. Elméleti kérdéseket kell majd megválaszolni a feladatlapokon. Közben folyik majd a barkácsolás, itt is szükség lesz a horgászok minden tudására, sőt a kézügyességére is. Szigorú zsüri fogja elbírálni, hogy az előre odakészített egységcsomag tartalmából hogyan szerelvényezik, készítik elő a versenyzők a kelleket.

Közben a csapatok egy-egy tagja célbadobással szerezhet értékes pontokat. A legirigylésre méltóbb dolga a halászlé főző verseny zsürijének lesz. Bár tejfől, halászléköcska és egyéb gyári készítmények használata nem megengedett, semmi kétség afelől, hogy a bográcsok tartalma az inycsiklandozó illatok a nézők és a szurkolók gyomornedveire egyaránt hatnak majd. Mind a négy versenyszámnak a III. sz. bányauzem hétvégi pihenő telepe lesz a színhelye.

A halfogó-verseny este hat órákor kezdődik, és másnap reggel 8-ig tart. Valamennyi csapat egyidejűleg horgászhat parttól és csónakról. A versenybe a darabszám és a kifogott halak súlya egyaránt beszámít.

Ezúton hívjuk fel a figyelmet, hogy a verseny idején és helyén a tó teljes keresztmetszetében csak a versenyzők horgászhatnak. Aki mégis halat akar fogni, az a tónak azon a részén, amely nem áll tilalom alatt, megheti. A halfogó-verseny határait fehérszínű bójákkal jelölik majd ki.

N. G.

Hogy én miért nem totóztam, haver?

Májusban Végh Antal „mint az isten (és a magyar labdarúgás) ostroma” lépett a show (a következők figyelembe véve ez sem túlzás), illetve más megfogalmazásban a PORONDJÁTÉK ingoványos talajára.

Egy látványos bukás persze — van ez így — nagyobb figyelemre ad okot, mint a legszorgosabb, legodaadóbb munkával töltött élet, de azt hiszem a szerző — kinek nevét az egyik újság szójátékkal népszerűsítette „Vége a Végh-produkciónak” — jobb szeretné elfeledni ezt a napot.

Az a szó, hogy produkció, inkább csak a manézsban a porondon közkeletű. De erre az előadásra ráillett a megkülönböztető jelző.

Szép nagy cirkusz volt, ugyanis a BS-ben. Szórakoztatás lett volna a cél, de aztán botrány lett belőle. Mert csak a műfaja volt porondjáték, a minősége (ezt nem én mondom — én nem voltam ott — de másnap azt írták az újságok) csapnivaló.

A rádióban elhangzott jegyzet is arról győzködte a hallgatókat, hogy itt diletánsok kisvállalkozása rosszulindult, „tárta” kilencezer szórakozni vágyó ember elé nemzeti ügyünket, a honi labdarúgást, annak minden (nem is lé-

tező, illetve nem ilyen formában meglévő) visszáságait.

Az előzetes reklámhadjáratban jól csengő színeszenekek keltették fel az emberekben az érdeklődést.

A propaganda mély árkot ásott bennem, de így utólag már nem bánom, hogy nem voltam ott a Hőköm Szinpad (valószínűleg nem) utolsó produkcióján. Hisz bizonyára alaposan felháborodtam volna azon a torz, légből kapott igaztalan jeleneten, amely labdarúgóink feleségeit és menyasszonyait, mint pénzéhes (és rossz értelemben vett) többre vágyó amazonokként ábrázolja, amiért csak az öt-százásokat lesik, s szedegetik.

Nem bánom, már csak azért sem, mert itt a tévé. És ha legközelebb jön a számlás, nincs apróm (és adja az ég) Bartók Béla képmását dugom a megszeppenő „adószedő” orra alá büszkén, türhetem átkát, miközben visszaad: „Lássál sok görög—magyart a tévében”.

És ha hat szörnyű átka — ha nem is — ötletlenül közönségkeserítő porondjátékból — de, még megtudhatom (és tiszta forrásból) hogy: Miért is bántják azt a szegény magyar labdarúgást? N. G.

Lövészet

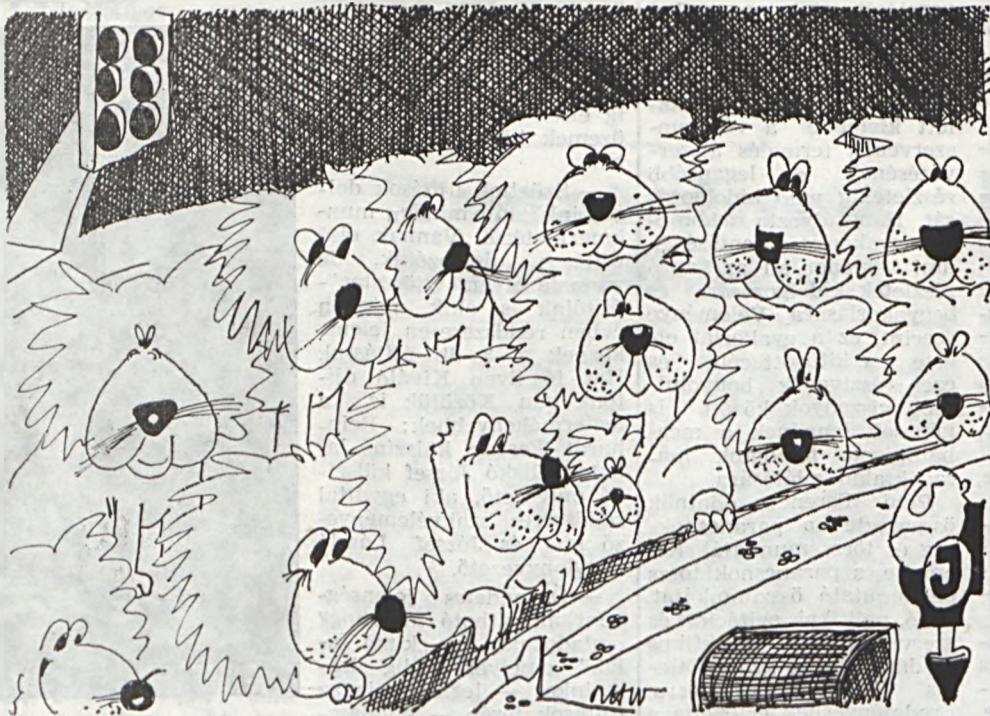
Néma csend ül meg a fákka szegélyezett IV. sz. bányauzem lövőterén. Nem sokáig, mert megérkeztek a Bányász Kupa résztvevői, kezükben és vállukon puskákkal, látesövekkel és pufajakkal. Az előkészülettel amolyan csata előtti állapotot idéznek. Ez természetes is. Közben a versenyzőség is elkészül a beosztással és katonás hangnemből szólítják az első sorozat lövőit a lövőterésre.

A tizenkét puskás arcan megfeszülnek az izmok, a fekvő emberek teste szinte megmerevedik, mozdulatlanok mindenütt. Durr-durr, jobbról-balról felhangzik a fülnek éppen nem kellemes robbanás és a golyók sütvite lyukasztatják át a lölap „bűvös” fekete köreit. Szigeti (EDÜ) szinté szitává lövi a 9-es és a 10-es köröket, de mégsem ő az első, Király (III. üzem) mérgesen áll fel, egy lövése az 5. körbe fűródött, Tari (EDÜ) mosolyog, célba talált, nyert. Dányi és Szabó (IV. üzem) az utolsó sorozatban mindent

beleadnak, ujjai idegesen bizzálgatják a ravaszt, mert elég egy kis csátmozgás és a golyó máris megkíméli a 10-es kört.

A 60. lövő végül is elégedetten fejezi be a Bányász Kupa harmadik fordulójának kispuska versenyt, mert sikerült az összetett verseny csapat- és egyéni eredményeken javítani.

A versenyzőség alig győzte összeszámolni a jobbnál jobb találatokat. Volt is öröm a szolgálatos lánycsapatban. Megnyerték a csapatversenyt, és olyan együtteseket utasítottak maguk mögé, mint az EDÜ, avagy az összetettben vezető II. üzem. Igen szoros volt az egyéni küzdelem. Jellemző, hogy a győztes Polgárné mindössze egy körrel nyert Péhlné előtt, aki az összetettben vezet az élmezőnyt. Kellemes meglepetés volt Fehér remek szereplése, az erős mezőnyben bronzéremet szerzett. A rendező IV. üzemiek „udvariass” szereplésükkel a mezőny végén végeztek, míg a férficsapatuk ezüstérmes lett. Harmadik forduló jobb eredményeit: Férfiak: csapat 1. EDÜ 538 kör, 2. IV. üzem 527 kör, 3. Kutató-mélyfűrő 512 kör. Egyéni (20 lövés) 1. Tari EDÜ 183 kör, 2. Szigeti EDÜ 183 kör, 3. Török IV. üzem, 180 kör. Női csapat: 1. Szolgáltató 485 kör, 2. EDÜ 476 kör, 3. Kutató-mélyfűrő 476 kör. Egyéni: 1. Polgárné EDÜ 173 kör, 2. Péhlné II. üzem 172 kör, 3. Fehér, Szolgáltató 169 kör. Pisztoly férficsapat: 1. Szolgáltató 539 kör, 2. EDÜ 538 kör, 3. III. üzem, 528 kör. Egyéni: 1. Somogyi EDÜ 191 kör, 2. Ulrich III. üzem, 184 kör, 3. Tompa III. üzem, 181 kör. Összetett bajnokság állása a 3. forduló után. Férficsapat: 1. EDÜ 1598 kör, 2. II. üzem 1543 kör, 3. Szolgáltató üzem 1534 kör. Egyéni: 1. Szigeti (EDÜ) 546 kör, 2. Dömötör (II. üzem) 540 kör, 3. Tari (EDÜ) 537 kör. Női csapat: 1. EDÜ 1425 kör, 2-3. II. üzem, Kutató-mélyfűrő üzem, 1422-1422 kör. Egyéni: 1. Péhlné (II. üzem) 517 kör, 2. Polgárné (EDÜ) 507 kör, 3. Dömötör (II. üzem) 482 kör. Pisztoly, csapat: 1. Szolgáltató 1609 kör, 2. EDÜ 1580 kör, 3. III. üzem 1559 kör. Egyéni: 1. Bradics (Szolgáltató) 552 kör, 2. Tari (EDÜ) 534 kör, 3. Ulrich (III. üzem) 532 kör.

Hazai közönség vereség esetén

Szarka Tibor rajza